

PR(A)VA BESEDA

OŠ Franceta Bevka Ljubljana

14. številka

januar 2016

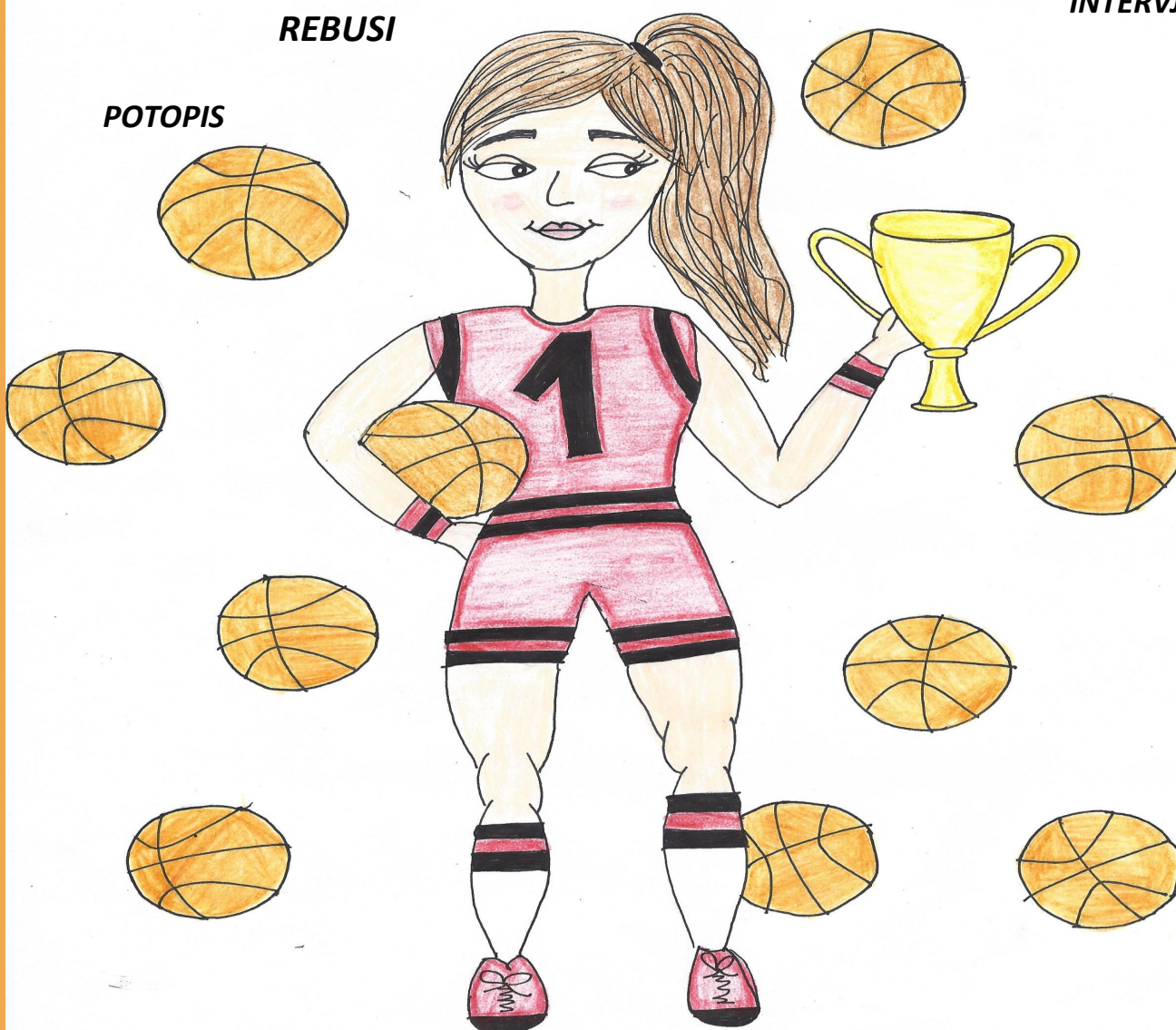
POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

KVIZ

INTERVJU

REBUSI

POTOPIS

MED ODMOROM

IZPOD PERESA

ZA DEKLETA IN FANTE

Narisala: Pia Bratož, 8. b

UVODNIK

Dragi bralci Pr(a)ve besede!

Končno je tukaj zima. Prišla je z novim letom in čas je, da se spomnimo vseh lepih in manj lepih stvari iz prejšnjega leta. Bevkovci smo bili uspešni na mnogih področjih, najbolj pa si bomo leto 2015 zapomnili po zmagi naših košarkaric, ki so postale državne prvakinja. Nekatere od njih so tudi v uredništvu časopisa. Članice uredništva lahko bolje spoznate skozi intervjuje, pisale pa smo tudi ocene knjig, poljudnoznanstvene članke, umetnostna besedila ... Prvo letošnjo številko Pr(a)ve besede smo posvetili predvsem košarki. Vi pa se, medtem ko zunaj naletava sneg, usedite na toplo in posvetite nekaj časa branju našega časopisa.

Urša Mati Djuraki, glavna urednica

Vsebina

Pod šolskim drobnogledom 3–12

Šport 14-17

Intervju 18-22

Za dekleta in fante 13, 23-26

Potujemo 27

Izpod peresa 28-41

Med odmorom 42-51

Fotostrip 52

Naša ekipa:

Urša Mati Djuraki, Larisa Čosić, Aneja in Tanaja Petrović, Tija Furlan, Hana Huth Lukšič, Vesna Vrhovnik in Mana Veljkovič-Hirsch

Izbirni predmet Šolsko novinarstvo

Mentor: Bojan Maričič

Uredniški odbor:

Glavna urednica: Urša Mati Djuraki

Pomočnica glavne urednice: Hana Huth Lukšič

Novinarji: Larisa Čosić, Aneja in Tanaja Petrović, Tija Furlan, Mana Veljkovič Hirsch, Vesna Vrhovnik

Ilustracije in slike: učenci pod mentorstvom učiteljic razredne stopnje in učiteljice Petre Novak Trobentar

Fotografija: Bojan Maričič

**Osnovna šola
Franceta Bevka Ljubljana**
Ulica Pohorskega bataljona I
Ljubljana

Tel. št.:
(01) 568 70 10

Faks:
(01) 568 23 23

E-pošta: Najdete nas lahko na spletu!
<http://www.francebevkn.net>

Za tisk in vezavo se zahvaljujemo podjetju Družina d. o. o.

NAJBOLJŠI SMO!

Obstaja veliko vrst športa in včasih se je kar težko odločiti, kateri ti ustreza. No, naša dekleta iz osmega razreda so našle nekaj, kar jim ustreza - KOŠARKO in s tem dosegle visoka mesta. Nekatere od njih trenirajo košarko že kar nekaj let, nekatere pa jo šele spoznavajo. Seveda je košarka pomemben del njihovega življenja, to pa se seveda vidi po napornih treningih in odličnih rezultatih.

V četrtek, 14. 5. 2015, so se naše košarkarice odpravile na finalno tekmovanje državnega prvenstva v košarki. Tekmovanje je potekalo v Murski Soboti, zato smo se morali odpraviti na pot že zgodaj zjutraj. Peljale smo se kar nekaj časa, zato se je bilo treba sprostiti in se zabavati s čim drugim kakor stresom, ki jih je spremljal vse od zajtrka pa do zaključka turnirja.

Ko smo bili že skoraj na cilju, sem vprašala kapetanko ekipe Laro Majerle, kako se počuti:

Maša: »Lara kako se počutiš, ko se tekma že približuje?«

Lara: »Komaj čakam! In seveda pričakujem zmago!« (smeh)

Maša: »Si kaj živčna? Kaj pričakuješ od nasprotnic?«

Lara: »Živčna? Ne, nisem ... mislim pa, da so nasprotnice zelo dobre in jih spoštujem.«

Maša: »Odlično, vso srečo!

Lara: »Hvala!«

Ko smo po dveh urah vožnje končno prišle do šole, tekmovalke niso imele veliko časa za sprostitev, saj se jim je kmalu začela že prva tekma. Igralke so odšle v garderobo, se preoblekle in se začele ogrevati.

Po ogrevanju se je začela prva tekma. Naše košarkarice so se v prvi tekmi pomerile s košarkaricami Osnovne šole III. Murska Sobota. Vse sta spremljala, navijala, spodbujala in jim svetovala naša učiteljka Stojan Milenković (trener) in Jana Kebler Zaletel.

Na zunaj je naš trener deloval zelo strogo in odločno, zato sem mu postavila nekaj vprašanj, da bi izvedela, če se res tako počuti.

Maša: »Kaj pričakujete od naših tekmovalk?«

Učitelj: »Pričakujem dobro borbo do zadnje sekunde.«

Maša: »Pa mislite, da so dovolj pripravljene?«

Učitelj: »Ja, mislim, da so dovolj pripravljene in da imajo veliko željo po zmagi!«

Maša: »Tekmovalke so kar nervozne, kaj pa vi, ste kaj živčni?«

Učitelj: »Jaz sem živčen pred vsako tekmo, tega sicer ne pokažem, ampak me vsakič malce v želodcu stisne.« (smeh)

Maša: »Vso srečo želim vam in vašim tekmovalkam!«

Učitelj: »Hvala!«

POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

Prva tekma je bila mimo in naša dekleta so preprečljivo zmagala z rezultatom 41:29.

Sledila je še druga tekma proti Osnovni šoli Livada. Pred začetkom tekme jim je učitelj Stojan dal spodbuden in motivacijski nasvet. Druga tekma je bila težja in dekleta so se borila do zadnje sekunde (tako, kot je upal učitelj). In trud se je obrestoval. Dekleta so zmagala še drugo tekmo in tako postale državne prvakinje!

Punce so bile zelo vesele, prav tako tudi oba učitelja. Po končani tekmi za tretje mesto so na parketu nastopile še navijačice in dva učenca, ki sta pokazala nekaj neverjetnih skokov z male prožne ponjave. Nato je sledila še podelitev medalj in pokalov.

Organizatorji so podelili tudi nagrado za najbolj borbena igralko in najboljšo strelko turnirja. To sta postali naši učenki Lara Majerle in Aneja Petrovič.

Učitelja sta nas po tekmi nagradila s krofi na Trojanah. Na avtobusu na poti v Ljubljano sem vprašala dekleta, kako se počutijo.

Maša: »Kako se počutite?«

Punce: »Odlično, ne moremo verjeti!! Zelo smo ponosne druga na drugo in nase, uau!«

Maša: »Čestitam, kaj pa sledi zdaj!«

Dekleta: »Krofiii!!« (smeh)

Dekleta so zasedla prvo mesto na državnem prvenstvu, potem pa smo se veseli po napornem dnevu odpeljali domov.

NAPISALA: **Maša Mlakar, 8. b**

Naše prvakinje s pokalom!

POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

PLANINSKI IZLET NA KRIŠKO GORO

V soboto, 7. 11. 2015, smo uspešno izvedli naš tretji izlet planinskega krožka. Na lepo, sončno soboto se je 23 naših mladih planincev odpravilo na Gorenjsko proti Golniku. Tam smo se presedli v manjši avtobus, ki nas je odpeljal še nekoliko višje do vasice Gozd, kjer se je začela naša pot.

Izleta se je udeležilo še nekaj otrok iz drugih dveh ljubljanskih šol. Pot je bila kar strma vse do vrha. Na določenih delih poti smo si pomagali tudi z jeklenicami. Pri koči na Kriški gori smo imeli daljši počitek. Izkoristili smo ga za žigosanje knjižic, vpisovanje v knjigo, malico, pogovarjanje, opazovanje žičnice, ki je natovorjena z nahrbtniki jadralskih padalcev prispela na vrh... Ves čas počitka pa smo uživali na toplem soncu, v čudovitem razgledu in na gorskem zraku.

Navzdol je šlo precej hitreje in pri zavetišču na Gozdu smo si spet privoščili počitek in zabavo na igralih.

Jana Kebler Zaletel

VREMŠČICA

V soboto, 17. 10. 2015, se je 21 naših planink in planincev odpravilo na drugi planinski izlet. Tokrat nas je pot vodila na Primorsko, kjer nas je čakalo sonce in lepo vreme. Avtobus nas je pripeljal do kraja Senožet, nato pa smo se peš po lepi, gozdni in ne preveč strmi poti začeli povzpeljati proti grebenu Vremščica.

Po dobrih dveh urah hoje smo že kar malo utrujeni končno osvojili vrh grebena in prišli na naš cilj. Sledil je počitek, nato pa obvezno dejanje na prvem izletu s planinskim društvom Ljubljana Matica - planinski krst. Letos so doživeli planinski krst štirje naši prvošolčki, ki so dokazali, da se lahko enakovredno kosajo s starejšimi prijatelji.

Preživeli smo čudovit sobotni dan in že komaj čakamo nove planinske dogodivščine.

Jana Kebler Zaletel

Krst na Vremščici

Naši planinci na počitku

JESENSKI KROS

V sredo, 11. 11. 2015, je v Ljubljanskem parku Tivoli potekal osnovnošolski jesenski kros. Iz naše šole se je tekmovanja udeležilo 32 učencev in učenk od 1. do 8. razreda.

Vsi učenci so odlično zastopali našo šolo in dosegli lepe rezultate.

Med najboljše tri v Ljubljani se je uvrstila tudi naša prvošolka Siena Lehmann, ki

je dobila medaljo za doseženo 3. mesto.

Odlične rezultate so dosegli še Maja Perpar (7. mesto), Nal Sok (9 mesto), Maks Val Majerič (9. mesto), Tin Anej Pegan (10. mesto), Tanaja Petrovič (10. mesto)...

Vsem iskreno čestitamo!

LJUBLJANSKI MARATON

V soboto, 24. 10. 2015, je v centru Ljubljane potekala tradicionalna tekaška prireditev 20. Ljubljanski maraton. Letos se je dogodka udeležilo kar 60 naših učencev in učenk od 1. do 8. razreda.

Vsak učenec je dobil štartno številko in majico Ljubljanskega maratona ter se v sončnem vremenu podal na 600 m, 1.600 m oziroma 2.000 m dolgo progo.

Medtem ko so starši ob progi glasno navijali in spodbujali svoje tekače, so učenci s stisnjenimi zobmi kar se da hitro tekli proti cilju in ponosno prekoračili ciljno črto.

Čestitke vsem tekačem!

VELIKI IN MALI ATLETSKI ŠOLSKI POKAL

V ponedeljek, 21. 9. 2015, je na atletskem stadionu Športnega parka Ljubljana potekalo atletsko šolsko tekmovanje. Tekmovanja se je udeležilo 32 naših učencev in učenk.

Naši najboljši rezultati:

BARBARA ŠTUHEC – 1. mesto v teku na 60 m

ANŽE SVIT POŽGAJ – 2. mesto v teku na 600 m

TARA BERGANT – 3. mesto v teku na 1000 m

VITA BERGANT, PIA BRATOŽ, BARBARA ŠTUHEC, URŠA MATI DJURAKI – 1. mesto v štafeti (4 × 100 m)

Našo šolo so zastopali še:

60 m – Brina Plevčak, Tija Furlan, Anže Anžur, Janže Križaj, Aleksandar Avrič, Aljoša Koruza

300 m – Tanaja Petrovič (5. mesto), Pia Bratož, Mia Lehmann

600 m – Maja Perpar, Viktor Mal Zupančič

1000 m – Mana Veljkovič- Hirsch, Žiga Ferjančič

Skok v višino- Hana Huth Lukšič, Klara Požarnik

Skok v daljino – Urša Mati Djuraki (6. mesto), Maja Režonja, Suzana Medić

Met vortexa – Katja Novak, Kristina Hrast, Vita Bergant, Anže Marjan Gorenc, Maša Rovšek Tašner, Lara Tekavec, Ana Kerševan

Suvanje krogle- Špela Moharič

ŠTAFETA 2 – Žiga Ferjančič, Anže Anžur, Nace Geršak, Adam Škulj

ŠTAFETA 3 – Ula Banovič, Mana Veljkovič- Hirsch, Hana Huth Lukšič, Tara Bergant

1. PLANINSKI IZLET NA RAŠICO

27. 9. 2015 smo z našimi planinci otvorili novo planinsko sezono. Skupaj s sedemnajstimi učenci in nekaterimi njihovimi starši smo se odpravili na nedeljski izlet na Rašico. Dobili smo se na avtobusni postaji v Srednjih Gameljnah. Pot nas je vodila najprej čez vas, nato pa kar hitro zavila v gozd.

Po gozdni poti smo po dobri uri in pol in s polnimi žepi kostanja prišli do našega cilja – Doma Rašiške čete na Rašici. Spočili smo se, pojedli malico, žigosali naše planinske knjižice, nato pa še osvojili vrh Staneta Kosca, kjer smo se povzpeli na 25 m visok razgledni stolp.

Na poti nazaj je pri koči sledilo še skupinsko slikanje in odhod proti našemu izhodišču. Preživeli smo lepo nedeljsko dopoldne in že komaj čakamo na naslednje podvige.

KEMIJSKO OBARVAN VESELI DECEMBER

PREDNOVOLETNA DELAVNICA ZA NAJMLAJŠE: V četrtek, 17. 12. 2015, je v kemijski učilnici naše šole potekale že tradicionalna prednovoletna delavnica za naše najmlajše iz 3. in 4. razreda, ki obiskujejo ID Raziskujmo s poskusi. Učenci so uživali ob eksperimentih, »Lava Lučka« ter »Kaj imata skupnega kresnička in luminescenca«, ki sta jih pripravila Violeta Stefanovik, učiteljica kemije OŠ

FB in Marko Jeran, študent kemije UN FKKT ter mladim raziskovalcem na Kemijskem inštitutu. Največje navdušenje je seveda požela izdelava sladoleda s tekočim dušikom.

Violeta Stefanovik, učiteljica kemije

Priprava sladoleda s tekočim dušikom
17. 12. 2015; foto. V. Stefanovik

DAN ODPRTIH VRAT ZA OSNOVNE ŠOLE IN NOČ ZNANSTVENIC IN ZNANSTVENIKOV NA FAKULTETI ZA KEMIJO IN KEMIJSKO TEHNOLOGIJO

V torek, 29. septembra 2015, nas je učiteljica Violeta Stefanovik peljala na Dan odprtih vrat za osnovne šole na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo. Fakulteta je bila pred kratkim na novo

asist. dr. Marina Klemenčič

zgrajena na Večni poti. Ker je tam poplavno območje, imajo v kleti posebne, zelo zavarovane sobe za hrambo kemikalij. Teh imajo zelo veliko in zaradi nevarnosti poplav morajo biti ustrezno zavarovane, da bi preprečili morebitno onesnaženje. Videli smo NMR spektrometer, masni spektrometer, elektronski mikroskop. To so sodobne naprave za določanje majhnih količin neznanih snovi v vzorcih. Obiskali smo tudi oddelek za biokemijo, ki nam ga je predstavila bivša učenka naše šole asist. dr. Marina Klemenčič. Imajo veliko knjižnico. V njej je posebna zvočno izolirana soba, ki je namenjena tihemu učenju ali glasnemu pogovoru manjše skupine študentov. Mi smo jo uporabili kot glasno sobo, a se zunaj ni nihče pri- toževal.

dr. Ivan Leban z asistentom

Po ogledu smo se udeležili tudi Noči znanstvenic in znanstvenikov, v katero nas je popeljal dr. Ivan Leban. Z asistentom sta nam pokazala nekaj zelo zanimivih eksperimentov s suhim ledom, z vodikom, s tekočim dušikom... pa tudi, kako sta znanost in spretnost povezani z vsakdanjim življenjem. Spretnost znanstvenikove roke so v eni potezi, v le dveh sekundah, zložile majico. Pokazal nam je vzmet iz zlitine Ni-Ti (zmes niklja in titana), ki je material s spominom; raztegnjeno vzmet je potopil v vročo vodo in ta se je vrnila v prvotno stanje.

Veliko veselje so nam naredili s helijevimi baloni, ki so nam jih podarili ob slovesu. Saj veste, helij je tisti plin, ki nam zviša glas. S tem smo se zabavali na avtobusu, čeprav so nas ljudje gledali malo postrani.

Dan je bil dolg, a zelo zanimiv in nepozaben.

Učenci OŠ FB v biokemijskem laboratoriju; foto. V. Stefanovik

Urša Mati Djuraki, 8. b

Obisk na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo si bomo učenci 8. in 9. razreda najbolj zapomnili po sodobno opremljenih laboratorijih z veliko moderne in zanimive laboratorijske opreme. Meni osebno je bil najbolj všeč laboratorij za biokemijo, po katerem nas je vodila nekdanja učenka naše šole, sedaj pa doktorica biokemije Marina Klemenčič. Pokukali smo lahko skozi okularje velikih in sodobnih mikroskopov, ki so nam ob velikih povečavah razkrili skrivnosti celic. Prav tako me je navdušil obisk njihove povsem nove knjižnice. Knjižnica ima čudovit razgled, je izjemno prostorna in sodobno opremljena. Ima tudi izolirano sobo, ki je namenjena študentom za priprave na zahtevne izpite.

Barbara Štuhec, 9. b

21. SLOVENSKI FESTIVAL ZNANOSTI 2015 - "Na krilih modrosti"

Učenci OŠ FB na 21. Festivalu znanosti na IUŠ
foto. V. Stefanovik

Učenci 8. razreda smo se tudi v letošnjem šolskem letu udeležili aktivnosti na Festivalu znanosti, ki je potekal od 20. do 22. oktobra 2015 v prostorih Inštituta Jožefa Štefana v Ljubljani. Častna pokroviteljica festivala je bila prof. dr. Maja Makovec Brenčič, ministrica za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije.

Učenci smo uživali predvsem v eksperimentalnih delavnicah. Marko Jeran nas je popeljal v »Moč hladne kemijske svetlobe«, mag. Tomaž Ogrin in dr. Melite Tramšek pa sta navdušila z vnetljivimi in eksplozivnimi plini.

Zelo zanimiva je bila tudi predavanje dr. Marka Freliha »Izumitelj Anton Codelli v Afriki«. Meni je bil seveda najbolj všeč voden ogled laboratorijev Inštituta Jožefa Štefana, kjer smo si lahko ogledali delo steklopihača, izdelavo novih materialov za dentalno medicino in najsodobnejše elektronske mikroskopi, ki so bili glavni razlog za mojo udeležbo

na Festivalu znanosti. Elektronski mikroskopi so bili čisto drugačni, kot sem si jih v mislih predstavljal. Bil sem zares prijetno presenečen. Elektronski mikroskop, ki me je prevzel, je bil veliko večji in bolj sodoben, kot sem si predstavljal. Obdan je bil s številnimi računalniki in vsak od njih je kazal različne podatke in slike o meni nepredstavljivo majhnem predmetu. Tak mikroskop bi z veseljem uporabljal cel dan in z njim raziskoval zgradbo snovi, ki nas obdajajo v vsakdanjem življenju.

Učenci OŠ FB na 21. Festivalu znanosti na IUŠ "Izdelava steklovine pri steklopihaču"; foto. V. Stefanovik

Adam Škulj, 8. b

KEMIJSKO OBARVAN VESELI DECEMBER

Na sprejemu v Mestni hiši LJ,
14. 12. 2015; foto. V. Stefanovik

V ponedeljek, 14. 12. 2015, je v Rdeči dvorani Mestne hiše v Ljubljani potekala slovesna prireditve ob odprtju razstave izdelkov 28. srečanja mladih raziskovalcev MOL »Zaupajmo v lastno ustvarjalnost«. Najuspešnejši mladi raziskovalci in njihovi mentorji so na prireditvi prejeli posebna priznanja, ki jih je podelil gospod župan, Zoran Janković. Med nagrajenci sta bili tudi učenca naše šole Tina Sluga in Žak Ruben Šinkovec, ki sta v letošnjem šolskem letu že postala dijaka gimnazije Bežigrad. Bivša devetošolca sta pod mentorskim vodstvom Violete Stefanovik, OŠ FB, in Marka Jerana, UN FKKT, osvojila prvo mesto za najboljšo raziskovalno nalogo na področju ekologije na regijskem srečanju in bronasto priznanje na državnem srečanju Mladih raziskovalcev 2015.

Priznanja gospoda župana Mladim raziskovalcem
in njihovim mentorjem; 14. 12. 2015, foto. V. Stefanovik

Violeta Stefanovik

BEVKOVKE POSTALE PODPRVAKINJE LJUBLJANE V KOŠARKI

Naša ekipa

Karla Destovnika – Kajuha. To pa so odigrale odlično, le z manjšimi težavami. Učenke so odlično igrale obrambo in povezan napad in si s tako igro prislužile zmago 43 : 30. Tako so se uvrstile v naslednji krog tekmovanja.

V torek, 3. 11. 2015, so imele starejše učenke naše šole dve košarkaski tekmi. Z učiteljico Jano Keber Zaletel so se odpravile na OŠ Mirana Jarca, kjer so odigrale eno uspešno in eno malo manj uspešno tekmo.

Za začetek so igrale tekmo proti OŠ Mirana Jarca, ki se na žalost ni iztekla nam v prid. Učenke so se borile po najboljših močeh, a so morale priznati premoč nasprotnic. Rezultat je bil 31 : 41.

V nadaljevanju jih je čakala še tekma proti OŠ

V torek, 24. 11. 2015, so se učenke 8. in 9. razredov z učiteljem Stojanom Milenkovičem odpravile na OŠ Mirana Jarca, kjer so uspešno odigrale obe tekmi.

Sprva so se spopadle z učenkami OŠ Vižmarje – Brod. Z dobro igro so zmagale s 37 : 24 in si zagotovile bronasto medaljo.

Čakala jih je še tekma proti OŠ Koseze, ki so na našo srečo imele poškodovano eno izmed boljših igralk. S trdo borbo so si Bevkovke že v prvi tretjini priigrale konkretno vodstvo z okoli 10 točk, ki so ga uspešno obdržale do konca tekme. Naše učenke so si zaslužile zmago s 47 : 28 in tako osvojile srebro na občinski ravni in si zagotovile uvrstitev na državno tekmovanje.

Trda obramba

Mana Veljkovič Hirsch, 8. b

EKSKURZIJA V POSOČJE

V mesecu septembru smo se osmošolci odpravili na ekskurzijo v Posočje. Odpravili smo se z učiteljem Maričičem, učiteljico Mulec Troho, učiteljico Banjac in učiteljico Pagon. Preko Vršiča smo se spustili v dolino, v kateri smo si ogledali reko Sočo. Ogledali smo si trdnjavo Kluže, pri kateri je tudi nastal ta posnetek. Bili smo tudi v Kobariškem muzeju, v katerem smo izvedeli veliko stvari o prvi svetovni vojni. Predstavili so nam tudi orožja: od majhnih nožev do največjih pištol. Nazadnje smo si tudi ogledali rojstno hišo Simona Gregorčiča, kjer smo izvedeli nekaj o njegovem življenju. Domov smo prišli pozno popoldne.

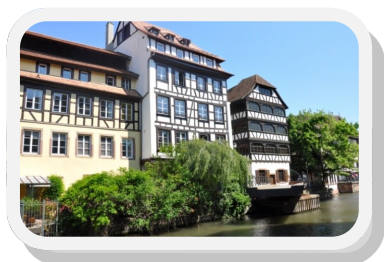
Tija Furlan, 8. b

Strokovna ekskurzija v Francijo in Nemčijo

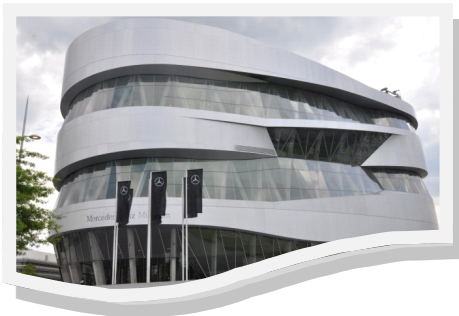
Z učenci 7., 8. in 9. razredov, ki se učijo francoščino in nemščino kot izbirni predmet, smo se od 21. maja do 24. maja 2015 odpravili na strokovno ekskurzijo v Strasbourg, Stuttgart, Augsburg in München, kjer smo odkrivali in spoznavali del zgodovine in kulture Francije in Nemčije.

Po dolgi nočni vožnji smo si zjutraj najprej ogledali Evropski parlament v Strasbourgu. Obiskali smo tudi Stalno predstavništvo Republike Slovenije pri Svetu Evrope, kjer so nas seznanili z nalogami in delovanjem predstavništva.

V starem delu mesta Strasbourg, *la Petite France*, nas je očarala značilna arhitektura, t. i. "predalčna lesena gradnja hiš" (fr. *maisons à colombages*, nem. *die Fachwerkhäuser*), ozke uličice ob kanalih reke Ill in ostale znamenitosti, ki smo jih občudovali peš in z ladjice Batorama.

V soboto smo se odpravili v Nemčijo in si v Stuttgartu ogledali Mercedesov muzej, kjer smo hkrati doživeli preteklost, sedanost in prihodnost ter občudovali številne legendarne avtomobile Mercedes-Benz.

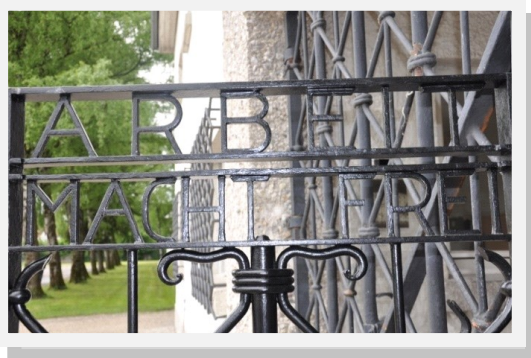

V mestu Augsburg smo si poleg starega dela mesta ogledali najstarejši socialni stanovanjski kompleks *Fuggerei*, kjer najemniki še danes plačujejo mesečno najemnino v višini 1 renškega gulda oz. 0,88

EUR.

V nedeljo zjutraj smo se odpeljali v koncentracijsko taborišče in muzej Dachau, ki je bil v času 2. svetovne vojne prvi večji tovrstni objekt nacističnega režima.

V mestu München smo si ogledali zunanost stadiona Allianz Arene, kjer so si nogometni navdušenci lahko kupili tudi spominke kluba FC Bayern.

V muzeju BMW Welt, ki je najbolj množično obiskana znamenitost na Bavarskem, so se nad motorji in avtomobili navduševali ne le fantje, ampak tudi in predvsem dekleta.

Tako hitro, kakor vozi nemški avtomobil, se je naša zanimiva in poučna ekskurzija končala.

Anja Peternel, učiteljica nemščine

Jelka Perne, učiteljica francoščine

In še nekaj vtisov učencev in učenk:

- *Imela sem se odlično. Skupaj s prijatelji sem obiskala dele Evrope, v katerih še nikoli nisem bila.*

- *Najbolj mi je bilo všeč v Mercedesovem muzeju, kjer sem s prijateljicami opazovala in fotografirala različne avtomobile.*

- *Obiskali smo več različnih krajev, vendar moj najljubši kraj je bil Allianz Arena, kjer sem lahko končno videl enega izmed najlepših stadionov. Edina stvar,*

ki mi ni bila všeč, je bila, da smo morali tako hitro zapustiti Nemčijo.

- *Na ekskurziji mi je bilo všeč mesto Strasbourg, saj se mi je zdelo podobno Benetkam.*

- *Na splošno mi je bilo zelo všeč, le naše sobe v hotelu mi niso bile všeč. Bile so premajhne in "wifi" je bil slab.*

- *Ekskurzija se mi je zdela zelo zanimiva, pa ne samo zaradi programa in znamenitosti, ki smo si jih ogledali, ampak tudi zaradi družbe in učiteljev spremljevalcev.*

- *Na tem potovanju sem se zelo zabaval in videl veliko novih in zanimivih stvari. Najbolj zanimiv mi je bil obisk Bayernovega stadiona Allianz Arene, saj sem velik nogometni navdušenec. Zanimiv je bil tudi BMW-jev muzej, saj je zelo moderen. Najbolj pa mi je bilo všeč druženje s prijatelji.*

- *Všeč mi je bilo, da smo imeli določen čas, ko smo si lahko ogledali, kar smo želeli, npr. v Mercedesovem in BMW muzeju ter v mestih v času za kosilo. Dober občutek je, ko lahko sam poskrbiš zase v tujem mestu in greš jest, sam naročiš hrano, kupiš spominke ipd.*

- *Jedli smo velikokrat v McDonaldsu, tako da mi je šel na koncu že skoraj malo na živce. Zanimiv mi je bil ogled Dachaua in hkrati sem se počutil strašno ob misli na vse ljudi, ki so tam umrli in trpeli.*

V četrtek, 21. 5. 2015, smo se učenci izbirnih predmetov nemščine in francoščine odpravili na štiridnevni izlet po Franciji in Nemčiji. Izlet je bil zanimiv, najbolj pa mi je v spominu ostal zadnji dan.

Že zgodaj zjutraj smo se odpeljali do koncentracijskega taborišča Dachau. Tam nas je pretresel kratek film, ki nam je prikazal grozote 2. svetovne vojne. Ogledali smo si tudi naselje, kjer so taboriščniki prebivali, krematorij in plinske celice, ki pa jih v omenjenem taborišču iz neznanega razloga niso nikoli uporabili. Rahlo pretreseni, vendar z upanjem, da se te grozote ne bodo nikoli več ponovile, smo se odpeljali proti Münchnu. Naša prva postaja je bila Allianz Arena, domači stadion svetovno znanega nogometnega kluba Bayern. Žal smo si stadion lahko ogledali le od zunaj. Sledil je ogled Olimpijskega parka, vsi pa smo že z nestrpnostjo čakali, da se odpravimo v BMW Welt. Našo pozornost smo posvetili razstavi najbolj prestižnih avtomobilov njihove znamke. V nekatere jeklene konjičke smo lahko tudi sedli in se preizkusili v vlogi voznika, spet druge pa smo lahko opazovali le izza ograje. Lahko pa smo se preizkusili tudi v vlogi motorista.

Kljub dolgi in naporni poti mi bo izlet ostal v lepem spominu. Upam, da nam učitelji tudi v prihodnjem letu pripravijo kakšno zanimivo popotovanje v tujino.

Barbara Štuhec, 9. b

VODA NA MARSU

Planet Mars ali rdeči planet se imenuje po rimskem bogu vojne zaradi značilne rdeče barve. Mars je tudi edini planet z rdečkastim odsevom. Razdalja med Marsom in Zemljo pa se spreminja in prav tako tudi njegova vidljivost. Lahko povem, da ima dve luni, in sicer Fobos in Deimos, ki sta verjetno zajeta asteroida.

Znanstveniki pa so že dolgo časa predvidevali, da obstaja življenje na Marsu zaradi podobnosti z našim planetom. Z novico, da so temne črte na površini Marsa rečne struge, je ameriška vesoljska agencija NASA pred kratkim sporočila, naj bi tekoča voda na površju rdečega planeta obstajala le v poletnem obdobju.

Že nekaj časa je znano, da na Marsu voda obstaja v obliki ledu. NASA pa je skupaj z znanstveno publikacijo Nature Geosciences predstavila študijo, ki dokazuje, da se na Marsu pojavlja tudi slana tekoča voda.

»Mars ni izsušen, pust planet, kot smo mislili v preteklosti,« je izjavil Jim Green iz NASE. V poletnih mesecih, ko površinska temperatura na Marsu naraste do -23°C , naj bi voda tekla po pobočjih in stenah kraterjev ter ustvarjala struge.

»Zakaj "marsovska" voda ne zmrzne in od kod sploh prihaja?« je eno izmed vprašanj, s katerim se ukvarjajo znanstveniki.

Ta izvor slane vode, ki se nahaja na Marsu, je še vedno velika uganka. Dokaz o vodi na Marsu so temne ozke struge na površju, ki jih je NASA odkrila že pred več kot 40 leti.

Temno barvo, ki struge loči od rdeče površine Marsa, naj bi jim dajali vodni minerali oziroma tako imenovane **perkloratove soli**, zaradi katerih je voda na Marsu po prepričanju znanstvenikov sploh lahko tekoča. Soli vodi namreč znižujejo ledišče, zato lahko tekoče stanje ohranja tudi kljub zelo nizkim temperaturam na površini rdečega planeta.

Ali odkritje tekoče vode pomeni, da je na Marsu življenje?

Na Zemlji je prisotnost tekoče vode zelo povezana z življenjem, zato obstaja tudi možnost, da so se zelo preproste življenjske oblike (mikrobi), kjer je voda tekoča, razvile tudi na Marsu.

Kaj tekoča voda na Marsu pomeni za ljudi?

»Mars je vse bolj podoben planetu s primernimi pogoji za naselitev ljudi,« so povedali pri NASI in napovedali, da se vozilo **Radovednost (Curiosity)**, ki Mars raziskuje in analizira že od leta 2012, trenutno do domnevnih nahajališč vode ne bo odpravilo, bodo pa tja predvidoma leta 2020 morda poslali njegovega naslednika. Vsekakor je tekoča voda dobra novica za vse pustolovske ljudi, ki si želijo v prihodnjih desetletjih na Marsu graditi človeške postojanke.

Zanimivo je tudi, da bi s segrevanjem Marsove prsti zlahka pridobivali tekočino. Enak poskus je naredilo NASINO vozilo Radovednost, ki je v svoji notranjosti segrelo vzorec prsti na 835°C in ugotavljalo, kateri minerali izhlapijo.

Pri NASI ta dogodek o odkritju vode na Marsu označujejo kot izjemno pomembno znanstveno odkritje. Na vprašanje, ali bi lahko živeli na Marsu, pa ne moremo odgovoriti, temveč lahko le sanjarimo, kam bi se lahko zatekli, če bi uničili naš planet.

VIRI IN LITERATURA:

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Mars>

http://www.siol.net/novice/znanost_in_okolje/2015/09/voda_na_marsu.aspx

<http://www.delo.si/znanje/znanost/nasa-na-marsu-odkrila-tekoco-vodo.html>

Slika: <http://www.telegraph.co.uk/news/science/science-news/11921070/Nasa-planning-Earth-Independent-Mars-colony-by-2030s.html>

Larisa Čosić. 8. b

NBA

Piše: Hana Huth Lukšič, 8. a

TEKMOVANJA

NBA je kratica za National Basketball Association (kratica NBA - Nacionalna košarkarska zveza). Liga je bila ustanovljena v New Yorku 6. junija leta 1946.

Na začetku je v NBA tekmovalo 11 klubov, zdaj pa jih je v ligi 30; 29 klubov iz ZDA in en klub iz Kanade.

Klubi so razporejeni v Vzhodno in Zahodno konferenco. To pomeni, da ko se tekme vsako leto oktobra začnejo, med seboj najprej tekmujejo posebej klubi z vzhoda in posebej klubi z zahoda. Ta del je redni del. Ko se redni del zaključi in v vsaki konferenci dobimo osem najboljših, se ti uvrstijo naprej.

Tistih osem, ki se jih je uvrstilo naprej, igra: 1. s 8., 2. s 7., 3. s 6. in 4. s 5. (še vedno vzhod in zahod ločeno). Vsaka dvojica ekip igra na štiri zmage, tako se štirje klubi spet uvrstijo naprej. Igra se spet 1. s 4. in 2. s 3., ko tukaj dobimo zmagovalca, pa se še ta dva pomerita med seboj. Zmagovalna ekipe konference je torej finalistka in se bo v finalnih tekmah borila proti najboljšemu klubu druge konference.

Tudi finale se igra na štiri zmage, lani sta se za naslov prvaka borila vzhodni Cleveland Cavaliers in zahodni Golden State Warriors. Že četrtič je slavila ekipa Warriorsov, z legendarnim Stephenom Curryjem. Zmagali so s 4 proti 2; igrali so 6 tekem.

Liga se zaključi junija.

Seveda se spodobi, da predstavim košarkarja, brez katerih liga NBA morda ne bi več obstajala. To sta Larry Bird in Magic Johnson, oba sta že upokojena.

MAGIC VS. BIRD

... je bil naslov veliko časopisnih člankov. Vse se je začelo na šolskih tekmah, ko so navijači opazili neverjetno nadarjenost dveh najstnikov, ki v družbi nista bila priljubljena, oba pa sta prihajala iz revnih družin. Vsak je igral za drugo ekipo, oba pa sta bila tako dobra, da je bila finalna tekma njunih ekip odvisna samo od njiju. Tekmo je na televiziji spremljala kar četrtina prebivalstva ZDA. Prvi turnir je zmagala Magicova ekipa, finale se je v več sezonah ponovilo, a zmagal ni vedno isti. Bird in Magic sta postala najbolj slavna nasprotnika v košarki, znana predvsem po njunem rivalstvu in hkrati močnem prijateljstvu. Ko je Magic zbolel za aidsom, je bil Bird zelo prizadet, saj je imel 98% možnosti, da izgubi največjega nasprotnika. Igra torej v nekaj sezonah lige brez njiju ne bi bila zanimiva.

LARRY BIRD, ameriški košarkar in trener, * 7.12.1956, Indiana, ZDA.

O Birdu ves čas poslušamo kot o najsrečnejšem človeku. A ni tako. Prihaja iz velike revne družine, starši so ga že kot malega pretepali in dela je imel doma ogromno. Živeli so v vasi pri Indiani in vožnja do mesta je bila dolga. Morda je tudi zato, ker je bil navajen trpljenja, postal eden najboljših košarkarjev vseh časov.

Bil je krilni igralec pri Boston Celticsih, za katere je igral celo svojo profesionalno kariero. Z njimi je trikrat osvojil naslov prvakov, sam je bil petkrat izbran za najkoristnejšega košarkarja lige, dvanajstkrat pa je igral na All Starsu.

Leta 1992 je osvojil zlato medaljo na olimpijskem turnirju z ameriško reprezentanco. Njegovo številko 33 so v klubu upokojili leta 1992, saj je imel težave s hrbtom in ni smel več igrati. Med letoma 1997 in 2000 je bil trener Indiana Pacersov.

EARVIN JOHNSON mlajši, * 14.8.1959, Michigan, ZDA.

Bird proti Magicu

Magic Johnson so ga klicali zato, ker je bil v košarki odličen in je njegova igra izgledala čarobno. Igral je za Los Angeles Lakerse. Že v svoji prvi profesionalni sezoni je ob naslovu prvaka osvojil nagrado za najkoristnejšega košarkarja finalne serije lige NBA, okrog leta 1980 je z Lakersi osvojil štiri naslove prvaka. Leta 1991 se je upokojil, ker so odkrili, da je okužen z virusom HIV. Leta 1992 je tvegala in igral za ameriško reprezentanco skupaj z Birdom. Tekmoval je tudi na All Starsu, kjer je osvojil nagrado za najkoristnejšega košarkarja tekme.

Trikrat je bil izbran za najkoristnejšega košarkarja NBA, dvanajstkrat pa zaigral na All Starsu.

Njegovo prijateljstvo in rivalstvo z zvezdnikom Boston Celticsov Larryjem Birdom, proti kateremu se je pomeril v finalu študentske lige leta 1979 in treh finalnih serijah lige NBA, je bilo deležno velike medijske pozornosti.

Rada bi vam še predstavila najmočnejše košarkarsko moštvo, ki je kadarkoli igralo na našem planetu.

DREAM TEAM 1992

Ameriška reprezentanca je imela leta 1992 v ekipi ogromno dobrih košarkarjev na olimpijskih igrah, na katerih so tudi zmagali. V finalni tekmi so se pomerili s Hrvati, kapetana ekipe pa sta bila Magic in Bird.

V ekipi so poleg Magica in Birda igrali še mnogi odlični košarkarji.

Charles Barkley- *1963, znan kot eden najbolj agresivnih igralcev in hkrati velik humorist

Karl Malone- *1965, ima največ zadetih prostih metov v ligi NBA

Michael Jordan- *1963, na splošno najboljši in najslavnejši košarkar v zgodovini NBA

John Stockton- *1962, največ asistenc v zgodovini

David Robinson- *1965, zelo močan center

Patrick Ewing- *1962, center New York Knicksov

Scottie Pippen- *1965, eden ključnih Jordanovih soigralcev

Chris Mullin- *1963, klicali so ga Super-hik, ker je rad pogledal v kozarec in spil kakšno pijačo preveč

Clyde Drexler- *1962, izjemno "letel, drsel" po zraku- Cyde the glide

Christian Laettner- *1969, bil je najmlajši v ekipi, ni bil profesionalec, temveč študent

KOŠARKAŠKI MOZART

Kot ena izmed športnic v naši novinarski zasedbi sem dobila nalogo napisati članek o Draženu Petroviću. In kot vsi ostali pisci člankov, bom tudi jaz začela na začetku.

22. oktobra leta 1964 se je mami Biserki in očetu Jovanu v Šibeniku rodil mali fantek z imenom Dražen. Odraščal je v rojstnem kraju ter kmalu šel po stopinjah pet let starejšega brata Aleksandra, ki se je prav tako ukvarjal s košarko. Igra ga je takoj navdušila in ves prosti čas je bil na košarkarskem igrišču. A to je bil le delček razloga za njegov uspeh. Svoja prva leta kariere je igral v košarkarskem klubu Šibenka, kjer je že pri petnajstih letih igral za člansko ekipo. Prav s tem klubom je leta 1983 zaigral v finalu jugoslovanske lige proti Bosni, kjer je zadnji trenutek tekme zadel odločilna prosta meta za zmago. Zaradi raznih pritožb pa so tekmo na žalost preklicali in postavili termin za ponovitevno

tekmo, na katero se ekipa Šibenka ni prikazala.

Po igranju za Šibenko se je preselil v Zagreb, kjer je z bratom zaigral za Cibono. Z njo je leta 1985 osvojil Jugoslovansko prvenstvo in pokal, kot pa da to še ne bi bilo dovolj, so slavili tudi v finalu Evrolige.

Naslednje leto so uspeh ponovili in dokazali, da si še vedno zaslužijo vrh evropske ter jugoslovanske košarke. Ena od zanimivosti pa je tudi, da je bila v začetku oktobra ravno trideseta obletnica, ko je Petrović s Cibono igral proti Olimpiji in podrl rekord v največ danih točkah. Ob koncu tekme so zabeležili kar njegovih 112 točk. V tem času se je začel uveljavljati vzdevek košarkarski Mozart, ki še zdaj velja za zelo dober opis tega igralca.

Kljub zgodnjim ponudbam, ki so po igranju v Ciboni prihajale iz Amerike, se je Dražen odločil v Evropi ostati še nekaj časa. Leta 1988 je podpisal pogodbo z madridskim Realom v vrednosti okoli štiri milijone evrov. Za to ekipo je igral le eno leto, v katerem je osvojil španski pokal.

Leta 1989 se je Dražen odpravil čez veliko lužo. Sprejel je ponudbo kluba Portland Trail Blazers in tam odigral dve sezoni. Nad obema je bil zelo razočaran, saj je imel zelo malo igralnega časa in s tem manj priložnosti, da se dokaže in uspe.

S ciljem, da se bo tokrat dokazal, je sprejel ponudbo ekipe New Jersey Nets. Svoje cilje je dosegel in izboljšal svoje povprečje točk na tekmo.

Ob vseh njegovih dosežkih ne bi smelo biti čudno, da je vse od leta 1984 pa do leta 1990 igral za člansko jugoslovansko reprezentanco. Seveda ni igral sam. Ob njem so se borili tudi drugi znani igralci. Med njimi: Vlade Divac, Toni Kukoč, Žarko Paspalj in ostali. Borba ni bila zaman. Osvojili so več medalj na olimpijskih igrah, evropskih in svetovnih prvenstvih. Leta 1989 in 1990 se je zgodil tako imenovani zlati vrhunec, ko so najprej osvojili zlato medaljo na evropskem, nato pa še na svetovnem tekmovanju. S tem se je zaradi vojne in razpada Jugoslavije Draženova jugoslovanska kariera tudi končala.

Dražen je nadaljeval z uspehi. Sedmega julija leta 1993 pa je prišlo do tragičnega dogodka in svet košarke je obnemel. Po odigrani tekmi s Slovenijo, proti kateri so izgubili, so se igralci hrvaške reprezentance odpravili nazaj na Hrvaško. Pot naj bi opravili z letalom, a Dražen se je odločil, da bo potoval z avtom. Vozila ga je njegova zaročenka Klara Szalantzy, z njima pa se je peljala še prijateljica. Na poti so naleteli na hujšo nevihto in še ne tako izkušena voznica se je z avtom zaletela v tovornjak. To je bil ta tragični trenutek, zaradi katerega je izgubo občutil cel svet. Dražen Petrović je 7. julija 1993, dvajset minut čez pet popoldne umrl. Obe sopotnici pa sta preživele.

To so ob smrti povedale znane osebe:

»Ne bodite žalostni zaradi Draženove smrti. Bil je genij in geniji živijo večno!«

Diego Armando Maradona

»Vedno je bilo vznemirljivo igrati proti Draženu. Vsak dvoboj je bil zelo agresiven, drugače se proti Draženu sploh ni dalo igrati. V najinih dvobojih sva dala svoj maksimum. Bilo je nekaj res odličnih bojev, a žal so bili kratki. Bil je velik košarkar, ni se bal in bil je ves čas osredotočen, samozavesten ter borben. Za tako kratek čas je pustil res velik pečat. Brez strahu je sprejel izziv NBA-ja in pokazal Evropejcem, kako uspeti, « je po njegovi smrti povedal Jordan.

Dražen je bil izjemen igralec in človek. V košarki je pustil pomemben pečat, ki ga ne bomo pozabili. Če človek želi uspeti, bi se moral zgledovati po takšnih osebah, kot je bil ta športnik. Ko mu je šlo slabo, se je gnal še bolj. Ko mu je šlo dobro, pa za njega še ni bilo dovolj.

Ta članek je le delček njegovega življenja, če pa o Draženu želite izvedeti še več, si lahko preberete kakšno njegovo knjigo ali pa pogledate kakšen film. Sama sem o njem veliko vedela že prej, nekaj podrobnosti pa sem dobila na teh spletnih straneh:

NAPISALA: **Tanja Petrović, 8. a**

<http://www.drazenpetrovic.net/pocetna/>

<http://www.rtvsllo.si/sport/kosarka/ep-v-kosarki-2013/drazen-petrovic-genij-ki-se-rodil-enkrat-na-sto-let/310515>

https://sl.wikipedia.org/wiki/Dra%C5%BEEen_Petrovi%C4%87

<http://drazenpetrovic.blog.siol.net/>

<http://www.tportal.hr/sport/kosarka/280448/Ovom->

MARKO MILIĆ

Skoraj vsi košarkarji poznamo slovensko košarkarsko legendo Marka Miliča, kot prvega Slovenca v ligi NBA, pa tudi po slavnem zabijanju preko avta. Ampak Marko je v življenju doživel in dosegel veliko več od tega.

Rodil se je 7. maja leta 1977 v Kranju. Že njegova starša sta ubrala športno pot; mama Metka Papler je bila državna rekorderka v metu diska, oče Vladimir Milić pa je bil olimpijec nekdanje Jugoslavije v suvanju krogle.

Marko se je odločil za nekoliko drugačen šport, košarko. Z njo je začel v domačem klubu Triglav (1991-1994), nato je za tri leta odšel v Union Olimpijo. Od tam se je tako rekoč izstrelil med najboljše, v ligo NBA, kjer ga je sprejel klub Phoenix Suns. Tam je igral do leta 1999, nato pa se vrnil v domovino, kjer je ponovno igral za Olimpijo do leta 2000. Sledili so razni evropski klubi, kot so Real Madrid, Fortitudo Bologna, Euro Roseto in drugi. Njegov zadnji klub je bil Al Kuwait, kjer je igral do septembra 2015.

Marko Milić je zaigral tudi kot slovenski reprezentant v letih 1995, 1997, 1999, 2001, 2003, 2005 in 2006. Enkrat je bil tudi kapetan (2001), leta 2006 pa se je z reprezentanco uvrstil na svetovno prvenstvo.

Po končani karieri je Milko povedal takole: »Po več kot dvajsetletni profesionalni karieri je čas, da izstopim iz igre. Moja kariera je bila neverjetna, pa ne le zaradi doseženih lovorik, statistik in pogodb, temveč predvsem zaradi ljudi, ki sem jih spoznal po klubih in mestih na vseh celinah, na katerih sem igral. Resnično so me obogatili kot človeka, in kadar se jih spomnim, mi je toplo pri srcu.«

Od nekdanj si je želel sina, zdaj pa skupaj z ženo Vesno vzgajata tri hčere, najstarejšo Taro, malo mlajšo Elo in najmlajšo Milo. Tara in Ela se radi ukvarjata s tenisom, Mila pa je za to še malo premlada, saj je stara komaj dobra štiri leta.

VIRI: Slovenske novice; Wikipedia

Napisala: **Aneja Petrović, 8. a**

»Za šport me ni bilo treba prepričevati«

Tanaja Petrović je trinajstletna košarkarica. S tem športom se ukvarja že od prvega razreda in zelo je uspešna. Lansko sezono smo jo videli celo na slovenskem All-starsu. Drugače pa je zelo pridna in živahna, zato vam bo pogovor z njo zelo zanimiv.

1. Pozdravljena! Začnimo kar tukaj, na začetku sezone 2015/2016. Treninge imate že od sredine avgusta. So kaj težji kot lani, kakšni so vaši občutki?

Treningi so bili na začetku podobni kot lansko leto, a so se nato začeli stopnjevati in so kar težji od lani, saj bomo to sezono delali predvsem na kondiciji in fizični pripravljenosti. Sama sem vesela začetka nove sezone, prve tekme smo tudi že odigrale, ampak zaradi starejših tekmic nismo bile ravno uspešne.

2. Od katerega leta že trenirate in kdo vas je za ta šport navdušil?

Trenirati sem začela v prvem razredu osnovne šole, a takrat sem trenirala le na šoli. V tretjem razredu sem začela trenirati bolj zares oziroma v

klubu. Za šport me ni bilo treba ravno prepričevati, saj mi je bil že takoj na začetku zelo všeč. Drugače pa sta mi ga predstavila moja starša, ki se tudi sama ukvarjata s košarko.

3. Mislite, da tudi priimek Petrović vpliva na to, da se vaša družina ukvarja s košarko? (Dražen Petrović)

Prav posebej ne vpliva, saj moj oče, po katerem sem tudi dobila ta priimek, ni začel z igranjem košarke zaradi Dražena Petrovića, ampak je na šoli obiskal krožek, kjer ga je navdušil učitelj Peče. Je pa res, da sem bila zelo vesela, ko sem izvedela, da ima eden najboljših košarkarjev enak priimek kot jaz.

4. Na Ježici trenirate že od začetka. Dosegate dobre rezultate, kateri so bili najboljši?

Naši najboljši uspehi so tretje mesto na pokalu in naslov državnih prvakinj. Oba naslova smo osvojile prejšnjo sezono.

5. Marca smo vas videli tudi na slovenskem All-starsu v Novem mestu. Kakšna se vam je zdela igra?

Igra ni bila preveč podobna teknam, ki jih odigram z ekipo. Z ekipo sem zelo veliko več časa skupaj, se pravi, se z njo tudi bolj razumem in posledično je igra bolj povezana. Na All-starsu pa se posamična igralka poskuša bolj dokazati in je med igralkami manj sodelovanja. Predvsem je to ta razlika, ki naredi igri bolj različni.

Saint Romain le Puy—utrinek s tekme

6. Lani ste bile z ekipo zelo dolgo neporažene. Kaj mislite, da morate izboljšati, da boste premagali tudi Ilirijo in druge boljše ekipe.

Mislím, da moramo izboljšati hitro vračanje v obrambo ter še bolj povezati igro, kot smo jo do zdaj.

7. Koliko točk si ti osebno dala največ?

V klubu sem dala največ 22 točk, prvič proti Lediti, drugič proti Iliriji. Za šolsko ekipo pa sem dala največ 23 točk.

8. Tudi letos ste bili na pripravah v Piranu. Kolikokrat ste že bili in kakšne spomine imate na priprave?

To leto sem bila na pripravah petič. Nanje so spomini vedno lepi, vedno se zabavamo. Poleg treningov vedno nekaj delamo, le če nismo preveč utrujene.

9. Veliko tekmujete tudi v tujini. V katerih državah ste najpogosteje in kako bi primerjali slovenske ekipe s tistimi iz tujine?

Dvakrat smo se že odpravile v Francijo, to leto se drugič odpravljamo tudi v Poreč (Hrvaška), prvič pa v Schio (Italija). V Italiji smo se udeležile že kar nekaj turnirjev. Manjkale nismo niti v Srbiji, kjer so nas nastanili kar v domu za ostarele.

10. Tekme so se že začele, imate jih vsak vikend. Kaj lahko letos pričakujemo od vaše ekipe?

Večja pričakovanja so za naslednjo sezono, za katero upamo, da bo podobna lanskoletni, saj smo v sezoni 2015/2016 mlajše od drugih ekip. Igramo za kategorijo U15, kjer smo eno leto mlajše, nekatere pa tudi za U17, kjer smo tri leta mlajše. Vseeno pa upam na dober uspeh.

11. Po komu se zgledujete?

Nimam pravega vzornika. Všeč mi je igra več igralcev. Res pa je, da je eden mojih ljubših igralcev Michael Jordan.

12. Ali se tudi v prihodnosti nameravate ukvarjati s košarko?

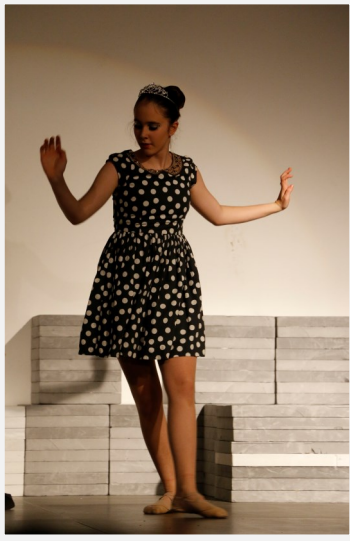
Da. Rada bi prišla v tujino in seveda v slovensko reprezentanco.

Želim vam uspešno sezono in čim več zabave na treningih in tekmah!

Hvala.

Intervju je pripravila Hana Huth Lukšič, 8. a

In zdaj plešem na vsakem koraku

Vesna Vrhovnik je stara 13 let in je učenka Osnovne šole Franceta Bevka Ljubljana. Njena največja ljubezen je ples. Pleše na vsakem koraku. Če na šolskih hodnikih opazite osebo, ki v enakomernem ritmu in poskočnega koraka postopa do učilnice, je to verjetno ona. Ne pleše pa le na hodniku, ples tudi trenira v plesnem klubu Kazina Ljubljana.

Zakaj in kdaj ste začeli plesati?

Plesati sem začela pri treh letih. Na začetku nisem imela posebnega razloga, kasneje pa me je ples prevzel in zdaj plešem na vsakem koraku. Obožujem glasbo in kot je nekoč rekla plesalka Martha Graham, ples je skriti jezik naše duše. Vsak lahko pleše in izraža svoja čustva skozi gibe ob glasbi.

Katero zvrst plesa plešete? Zakaj? Kako se razlikujejo in katera vam je najbolj blizu?

Plešem show dance, jazz in klasični balet ter step. Za te stile plesanja sem se odločila, ker so mi bili že kot otroku najbolj všeč, step pa sem začela plesati, ko sem prišla v mladinsko tekmovalno selekcijo. Kljub temu, da se za plesanje stepa nisem sama odločila, mi je kmalu prirasel k srcu. Najbolj blizu so mi show dance, jazz balet in balet, zato ker jih plešem že od otroštva, stepa pa se še učim.

Pri plesu morate imeti spete lase in po navadi ste tudi naličeni. Si ličila in lase urejate sami?

Da. Zelo uživam v spletnanju las in rada preizkušam različne nove načine. Glede ličil pa moram biti zelo previdna. Če se namažem malo preveč ali premalo, lahko na odru izpadem grozno.

Kako pa ste oblečeni in obuti na treningih in na tekmovanjih?

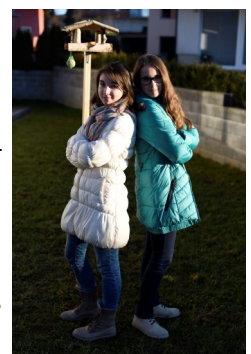
Na treningih nimamo posebnih oblačil razen pri baletu, kjer nosim dres. Obutev je pomembnejša, pri baletu nosimo špice, pri stepu pa čevlje za step. Na tekmovanjih nosimo različne kostume, ki nam jih po naši meri sešije šivilja. Tako kot pri gledališki predstavi so tudi pri plesu kostumi zelo pomembni, zato moramo za njih dobro skrbeti.

Plesalci tudi precej tekmujete. Na kakšnih tekmovanjih ste že sodelovali?

Sodelovala sem že na pokalnih turnirjih in državnih prvenstvih v Sloveniji, na svetovnem prvenstvu v Pragi, letos pa bom tekmovala na svetovnem prvenstvu v Risi ter na svetovnem prvenstvu na Poljskem.

Vemo pa, da niste zelo uspešni le pri plesu, ampak tudi v šolskih klopeh. Ravno kar ste se na primer uvrstili na državno tekmovanje iz logike. Kako vam uspeva združevati oboje?

Treninge ter šolo mi uspeva združevati tako, da si dan dobro splaniram že vnaprej. Kot na primer, kdaj se bom učila, kdaj bom naredila domačo nalogo, kdaj bom imela čas zase ter kdaj se bom odpravila na trening. Včasih sicer vse ne gre po planu, ampak se trudim, da bi se to zgodilo čim manjkrat.

Kako poteka vaš delovni dan?

Moj dan se začne zjutraj ob šestih, ko se zbudim, se oblečem in si pripravim zajtrk. Ob pol osmih se odpravim v šolo in v šolskih klopih preživim vse dopoldne do 13:20 ali pa do 14:30. Ko pridem domov naredim domačo nalogo, se učim in si vzamem nekaj časa zase. Moji večeri oziroma pozni popoldnevi pa so rezervirani za ples. V torek in četrtek za balet, v sredo in petek pa za show dance, jazz balet in step, ki jih treniram v plesnem klubu Kazina Ljubljana. Na treningih se ponavadi ogrejemo, delamo vaje za moč, preostanek treninga pa ponavljamo oz. se učimo koreografijo naslednje točke. Domov pridem šele zvečer, takrat pojem večerjo in se kmalu odpravim spat.

Kot plesalka veliko trenirate, zato je pomembno, da svoj prosti čas dobro izkoristite. Kaj počnete za vikend, med počitnicami?

Med počitnicami rada obiščem različne kraje, zato sem s starši obiskala že veliko zanimivih krajev. Rada pa se odpravim tudi na kolo ali na sprehod v gore. Zadnji dve leti se z družino odpravim jadrat na Jadransko morje, kjer vsi uživamo ter pridobivamo nove izkušnje za življenje. Med vikendi pa grem na kakšen sprehod v naravo, preberem kakšno dobro knjigo ali pa pogledam kakšen dober film. Vedno pa se seveda najde čas za druženje z mojimi prijatelji.

Hvala vam za te odgovore. Še naprej ohranite veselje do plesa in srečo v Risi in na Poljskem.

Spraševala: Urša Mati Djuraki, 8. b

MANJ ZNANO O ZNANIH

VAL JOVANOVIČ VIDMAR, 4. b

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?):

Najbolj mi je ostala v spominu maškarada leta 2013 in šola v naravi leta 2015.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?): Najraje igram računalniške igrice, jem in igram namizne igre.

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživajte?): Burger.
NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ? Tintin in njegove dogodovščine. Ker je kriminalka in je zelo napeta in smešna.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?: Star Wars.

NAJLJUBŠA PESEM: Sweet child of mine.

STRAH (Česa vas je strah?): Da bankrotiram.

VREDNOTE (Kaj najbolj cenite pri ljudeh?): Da so ljudje prijazni in pametni.

JELKA PERNE

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?):

Ko me je učiteljica za srbohrvaščino v 5. razredu zalotila pri prepisovanju med testomi z cirilice. Poleg tega pa šolski plesi, ki smo jih imeli 1X na mesec.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?): V prostem času najraje plešem, berem in pogledam kakšen dober film ter se seveda družim s prijatelji.

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživajte?): Morska hrana.

NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ?:

Mali princ. Ker to knjigo rada prebiram že od srednje šole naprej in v njej vedno najdem kakšno modrost zase.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?:

Hachi: A dog's tale, vendar ga ne bi mogla gledati večkrat, ker je preveč žalosten.

NAJLJUBŠA PESEM: L'ete Indien –Joe Dassin –to bi izpostavila, drugače pa jih je veliko.

STRAH (Česa vas je strah?): Letenja.

VREDNOTE (Kaj najbolj cenite pri ljudeh?): Smisel za humor.

STEP

Piše: Vesna Vrhovnik, 8. b

Step je ples, ki ga večina ljudi ne pozna tako dobro kot hip hopa ali pa standardnih plesov. Kaj sploh je step? Od kod sploh izvira? Zato, da vam ne bi bilo treba brskati po internetu ali iskati podatkov o tem, sem jih namesto vas poiskala jaz.

Kaj sploh je step? To je najpogostejše vprašanje, ki mi ga kot plesalki stepa zastavi večina ljudi.

Je oblika plesa, za katero je značilna uporaba zvokov, ki so proizvedeni s step čevlji. Poznamo dve vrsti stepa: Jazz in Broadway. Broadway step se osredotoča na sam ples in nastopa kot del gledališča, medtem ko ima jazz step poudarek predvsem na glasbi in delu jazzovske tradicije.

Step se je razvil iz irskega stepa, ki vam ga bom predstavila kasneje, plesa s coklji ter plesa črnih sužnjev. Začel naj bi se leta 1800, irski umetniki so se norčevali iz sužnjev, medtem pa so plesali step. Ta ples je postajal vse bolj priljubljen tudi med ljudmi. Zaradi zakona, ki je prepovedoval nastopanje temnopoltih ljudi, so step večinoma plesali v pari. Takrat je zaslovel duet "Buck in Bubbles", ki sta ga sestavljala John Sublett "Bubbles" in Ford Washington "Buck", ki ga je spremljal na klavirju. Par je izvajal točko "Class Act". Okoli leta 1930 se je step zmešal z zvrstjo Lindy Hop. To, čemur danes rečemo jazz ples, se je razvilo iz stepa, zaradi tega imata oba plesa veliko podobnih gibov in figur. Leta 1950 sta se jazz in step oddaljila.

Koreografija se običajno prične na osmi ali prvi poudarek v glasbi. Spet nova veja plesanja je improvizacija. Lahko se izvaja z glasbo ali brez. Znani step koraki vsebujejo "shuffle", "shuffle ball change", "flap", "flap heel", "cramprol", "buffalo", itd. Napredni step se po navadi začne z novo figuro, ki je sestavljena iz več enostavnih korakov.

Zvok je proizveden s posebnimi čevlji, ki imajo kovino na sprednjem in zadnjem delu čevlja (prsti, peta). Sprva so bili podplati leseni, sedaj pa ima večina step čevljev usnjene. Kovinske ploščice so z vijaki pritrjene na podplat. Obstaja več proizvajalcev step čevljev, kot na primer: Capezio, Sansha, Freed of London, itd.

Eden izmed najbolj znanih plesalcev stepa pa je Fred Astaire, ki se je rodil desetega maja 1899 v Ameriki. Njegova družina se je kasneje preselila v New York. Njegova sestra je bila zelo nadarjena plesalka in pevkica, zato je njuna mama, da bi zaslužila še nekaj denarja, planirala predstavo brata in sestre. Fredu plesne ure sprva niso bile všeč, kasneje pa se je od sestre hitro naučil plesnih korakov. Kmalu ste s sestro pripravila svoj prvi nastop, ki sta ga poimenovala Juvenile Artists Presenting an Electric Musical Toe-Dancing Novelty. Fred je postajal boljši od svoje sestre. Na Broadwayu sta se prvič pojavila v letu 1920. Duet je razpadel leta 1932, ko se je njegova sestra Adele prvič poročila. Nato je nekaj časa nastopal sam, kasneje pa tudi v pari. Umrli je dvaindvajsetega junija 1987 v Ameriki.

Kot sem že povedala, se je step razvil iz Irskega stepa. Dovolite mi, da vam predstavim še tega.

Irski ples ali drugače Irski step je postal priljubljen po nastopu svetovno znane plesne skupine Riverdance na Evroviziji leta 1994. Poznamo tekmovalni Irski ples in tradicionalni- družabni ples.

Prepoznaven je predvsem po hitrih gibih nog in stopal. Medtem ko se noge hitro premikajo je zgornji del telesa primiru. Plesalci nosijo mehke čevlje, ki so podobni baletnim copatom. Lahko pa so obuti v trde čevlje, ki so narejeni iz usnja in imajo na prstih in peti kovinske ploščice.

Družabni Irski ples se izvaja na različnih prireditvah, festivalih, praznikih (St. Patrick's Day) in različnih tekmovanjih. V skupini nastopata najmanj dva in največ šestnajst plesalcev. Irski step ples je moderna oblika starega Irskega plesa. Solisti so na tekmovanjih razporejeni po kategorijah glede na obutev. Obstajajo štiri zvrsti plesanja z mehкими čevlji: "reel", "slip jig", "light jig" in "single jig". S trdimi čevlji pa plešemo: "hornpipe", "heavy jig", "treble reel" in "traditional sets" (pleše ga skupina plesalcev). Plesalci, ki tekmujejo, običajno plešejo štiri ali šest korakov naenkrat, odvisno od njihovih sposobnosti. Vsak korak traja osem dob.

Plesalci so sprva nosili nedeljske obleke (obleke, v katerih so hodil v cerkev). Sedaj pa imajo šole Irskega plesa svoja oblačila, ki so jih prej nosili starejši plesalci. Ko se plesalci bolj pogosteje udeležujejo plesnih tekmovanj, dobijo po meri sešito obleko, okrašeno z različnimi vezeninami. Večina deklet na tekmovanjih nosi lasulje, nekaj pa si jih še zmeraj ročno uredi pričeske. Moški ponavadi nosijo majico, kravato in črne hlače.

Riverdance je bila in je še zmeraj ena najbolj znanih plesnih skupin Irskega stepa. Po nastopu na Evroviziji je eden izmed članov, plesalec Michael Flatley, pripravljajl novi nastop. Dan pred nastopom je ugotovil, da ga je vodja skupine zamenjal z nekim drugim plesalcem. Takrat je zapustil skupino in ustvaril novo, ki jo je poimenoval Lord of the Dance. Februarja 1998 je podrl svetovni rekord v najhitrejšem udarjanju ob tla, v eni sekundi je ob tla s stopalom udaril petintridesetkrat.

"I just put
my feet
in the air
and move
them around"

Fred Astaire

Za konec pa še misel Freda Astaira

VIRI: https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Flatley

https://en.wikipedia.org/wiki/Irish_dance

https://en.wikipedia.org/wiki/Fred_Astaire https://en.wikipedia.org/wiki/Tap_dance

<http://media-cache-ak0.pinimg.com/736x/9d/c5/20/9dc520570f0112ef32ef9f391e55f8f2.jpg>

<http://hungrylunchbox.com/wp-content/uploads/2012/06/Tap-Shoes.jpg>

http://static.wixstatic.com/media/a7c121_aa0bb743d8fc45d696ad14eaf74b7774.jpg_srz_394_254_85_22_0.50_1.20_0.00.jpg_srz

To ni čarovnija, ampak znanost!

Prav zagotovo poznate prstane razpoloženja, skodelice, ki razkrijejo sporočilo, majice, ki na soncu spremenijo barvo, oznake na pločevinkah pijač, ki povejo, kdaj je pijača dovolj hladna ... Naj vam povem, da barv ne teh stvareh ne spreminja čarovnija, ampak znanost. Na njih so »čarobne« termokromne barve, ki so v uporabi že od šestdesetih let prejšnjega stoletja. Spadajo med inteligentne barve. To ne pomeni, da bi barve lahko napisale vašo domačo nalogo, lahko pa vas presenetijo na embalaži pice, ki jo boste kasneje jedli ali na pločevinki cole, s katero se boste odžejali.

BARVE

V vsakdanjem življenju besedo barva uporabljamo v dveh pomenih. Lahko pomeni snov, ki jo nanašamo na nek predmet, da ga obarvamo (zidne barve, tempera barve, barvice...). Lahko pa pomeni barvno svetlobo, ki pride v naše oko (rečemo, da vidimo zeleno travo).

Zakaj vidimo različne barve? Bela svetloba je sestavljena iz svetlob različnih barv. Ko bela svetloba pade na neko snov, ta snov nekatere barve svetlobe odbija, druge pa vpija. Barvno svetlobo, ki se od snovi odbije v naše oči, prepoznamo s pomočjo barvnih čutnic v mrežnici.

Barve kot snov so sestavljene iz več delov. Najpomembnejši del je kromogen, ki določa barvni vtis.

KROMOGENE BARVE

Inteligentne oz. kromogene barve se spreminjajo zaradi vplivov iz okolice. Poznamo npr. termokromne barve (spremembo povzroči temperaturna razlika), fotokromne (spremembo povzroči svetloba), piezokromne (spremembo povzroči pritisk), elektrokromne (spremembo povzroči električni naboj), biokromne (spremembo povzroči biokemijska reakcija).

TERMOKROMNE BARVE

Termokromne barve so od vseh kromogenih barv najbolj razširjene. Uporabljajo se v prehrabni industriji (na embalažah), na okrasnih predmetih, prstanih razpoloženja, majicah, skodelicah...

Termokromne barve so reverzibilne ali ireverzibilne. Reverzibilne so tiste, ki se ob vzpostavitvi začetnih pogojev vrnejo v prvotno stanje in so za večkratno uporabo. Ireverzibilne pa so tiste barve, ki po spremembi ostanejo v novem stanju in so za enkratno uporabo. Ireverzibilne barve so težje dostopne in manj razširjene na trgu kot reverzibilne. Barve za enkratno uporabo so najpogosteje uporabljene na embalažah pokvarljivih živil, ki se ob določeni spremembi temperature pokvarijo oz. na izdelkih, ki naj bi do nas prispeli topli. Take embalaže varujejo potrošnika. Reverzibilne barve uporabljajo na pločevinkah s pijačami, ki naj bi bile postrežene hladne, da vemo, kdaj so dovolj ohlajene. Pred nekaj leti so bile zelo popularne tudi igrače – avtomobilčki, ki so bili prebarvani s termokromnimi barvami za večkratno uporabo.

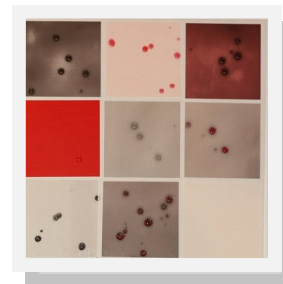

V vsakdanji uporabi so najpogostejši tekoči kristali in levko barvila. Oboje za lažjo uporabo mikroenkapsulirajo (delce uredijo in v mikrokapsule). Mikrokapsule tekočih kristalov so do 5 μm večje od mikrokapsul pri levko barvilih.

TEKOČI KRISTALI

Ali poznate termometer za merjenje telesne temperature iz tekočih kristalov? To je črn listek, ki ga pritisneš na čelo in na njem se z modro zelenimi ali rjavimi številkami prikaže tvoja telesna temperatura.

Tudi prstani razpoloženja niso čarobni. Prebarvani so s tekočimi kristali, ki spreminjajo barvo glede na temperaturo našega prsta.

Tekoči kristali so tekočine z lastnostmi kristalov. Imajo specifično vijačno zgradbo, ki se s spreminjanjem temperature preoblikuje, zato se spremeni njihova barva. Barva, ki jo vidimo, se lahko spremeni tudi glede na kot opazovanja. Najbolje delujejo na temni podlagi.

LEVKO BARVILA

Levko barvila so sestavljena iz treh delov: kromogena, ki določa barvo, razvijalca, ki omogoča, da kromogen barvo razvije in organskega topila, ki ju povezuje. Ko so levkobarvila v mikrokapsuli v trdnem stanju, vidimo barvo. Če pa jih segrevamo, se topilo stali, kromogen in razvijalec se ločita, in raztopina postane brezbarvna (prozorna).

Termokromne barve imajo različno aktivacijsko temperaturo (to je temperatura, pri kateri se razbarvajo). Imajo tri tipična aktivacijska območja: nizko območje (10°C), območje telesne temperature (31°C) in visoko območje (45°C). Z mešanjem dobimo vmesne aktivacijske temperature.

Večinoma se za termokromni učinek uporabljajo levko barvila, ker so bolj dostopna in cenejša od tekočih kristalov. Najdemo jih na embalažah živil, igračah, skodelicah, majicah, plastičnih skodelicah in jedilnem priboru za malčke...

Na Kemijskem inštitutu v Ljubljani izr. prof. dr. Marta Klanjšek Gunde z mladimi raziskovalkami že več let raziskuje termokromne barve. V zadnjem času so svoje raziskave na poljudni način predstavile na Znanstivalu Hiše eksperimentov ter na Noči raziskovalcev. Prejele so tudi Rektorjevo nagrado za najinovacijo.

<http://novice.najdi.si/najdi/vse/podobne-novice/156fb67df1568865d6086fad76acfa37>

Viri:

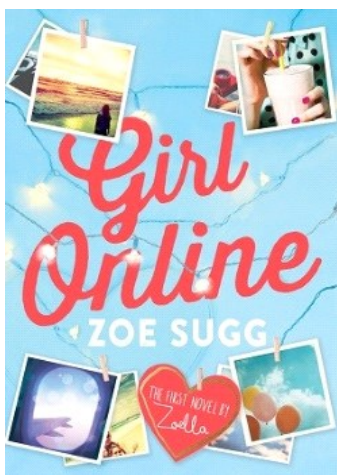
http://www.graficar.si/images/arhiv_pdf/2010-01.pdf, 15. 11. 2015

<http://www.zrss.si/naravoslovje2015/files/cetrtek-teachmeet/Termokromni-materiali.pdf>, 15. 11. 2015

Urša Mati Djuraki, 8. b

Spletna punca

Piše: Vesna Vrhovnik, 8. b

Spletna punca je prvi roman angleške blogerke Zoe Sugg, drugače znane tudi kot Zoella, ki je ena od najbolj znanih blogerk na svetu. Že kot najstnica je na svojem You Tube kanalu objavljala videe z lepotnimi in modnimi nasveti, ki jih je posnela kar v svoji spalnici. Čez šest let je bilo na njen kanal naročenih že več kot sedem milijonov ljudi. Leta 2011 je dobila svojo prvo nagrado za najlepše zasnovan blog o lepoti, kasneje pa je dobila še nagrado za najboljšega britanskega blogerja o lepoti, nagrado za najbolj priljubljenega britanskega blogerja, postala pa je tudi spletna zvezda mode in lepote. O svojem prvem romanu pa pravi: "Moje sanje so bile, da nekoč napišem knjigo, in ne morem verjeti, da so se uresničile. Spletna punca je moj prvi roman in komaj že čakam, da ga prebereš."

V knjigi se vse vrti okoli spletne punce, najstnice Penny, ki se odloči, da bo anonimno pisala blog. Na svojem blogu piše o lepotnih nasvetih, modi, prijateljih, svoji nenavadni družini, najstniških tegobah ter njenih paničnih napadih, ki se pojavljajo vse bolj pogosto. Kar naenkrat pa mora njena družina zaradi službe staršev na hitro oditi v New York, kjer Penny spozna fanta Noaha, v katerega se nemudoma zaljubi. O vsem tem seveda poroča na blogu. Noah pa ji nekaj prekriva, kar bi lahko ogrozilo njeno skrivno identiteto ter odnos z njenim najboljšim prijateljem.

Knjigo je najprej prebrala moja prijateljica, njej je bila knjiga zelo všeč, meni pa se je naslov zdel zanimiv, zato sem se odločila, da jo preberem še jaz. Tudi meni se je knjiga zdela odlična, saj nam približa življenje sodobnih najstnikov. Mislim, da je avtorica zelo dobro opisala splošne probleme in tegobe najstniških let ter bralcem povedala, da je vsak problem, pa če še tako velik, rešljiv.

Delo bi priporočila vsem najstnikom ter seveda njihovim staršem, ki jih zanima življenje mladine danes. Če še niste prebrali Spletne punce, pojdite v knjižnico in si knjigo čim prej sposodite. Zoella pa je medtem za vas že pripravila nadaljevanje knjige z angleškim naslovom Girl Online On Tour.

VIRI:

<http://govori.se/zanimivosti/fenomen-zoelle-od-blogerke-in-vlogerke-do-spletne-zvezde/>

<http://najstnica.si/clanek/vseckamo/bukve/5633765b26a2c/zoella-sugg-predstavlja-svojo-drugo-knjigo#!>

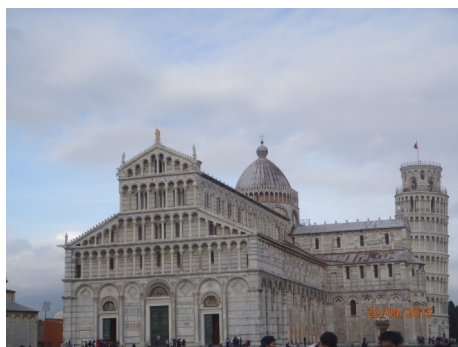
Drugi knjiga o spletni punci

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/0/0c/Zoe_Sugg_-_Girl_Online.jpg

http://cdn.condenast.co.uk/1920x1920/w_z/zoella02_glamour_1apr15_insta_b.jpg

Potep po Toskani

Med prvomajskimi počitnicami smo se že v zgodnjih jutranjih urah z družino odpravili iz Ljubljane proti Toskani. V meglenem deževnem vremenu smo se peljali po avtocesti do italijanskega mesta **Firence**.

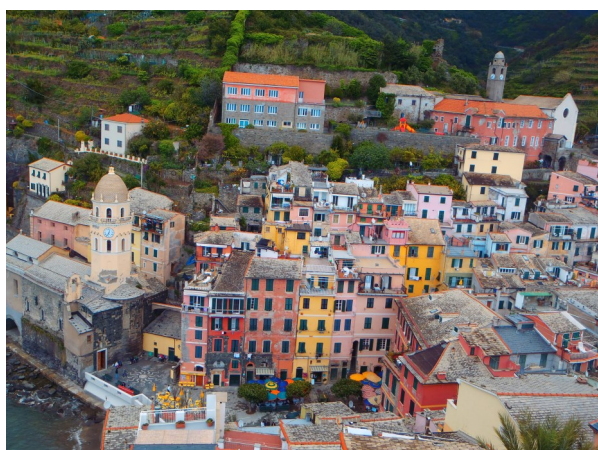
V mesto smo prispeli po dolgih šestih urah vožnje. Tam smo si ogledali mestno jedro z znamenitostmi, kot so: **stari mesarski most**, ki prečka firenško reko **Arno**, trg z **Michelangelovim Davidom**, **katedralo** ... Firence so prijetno mesto z majhnimi uličicami, polnimi trgovin, lokalov in tavern. Tudi mi smo si po daljšem ogledu mesta privoščili pozno kosilo v tipični italijanski restavraciji. Moja lazanja je bila odlična.

Nato smo nadaljevali pot proti **Sienni**, enemu najočarljivejših mest v Evropi z znamenitimi **sivobelimi črtastimi fasadami**. Tam smo si ogledali znameniti **trg Piazza del Campo**, ki je znan predvsem po tem, da je strm in razgiban ter da na njem vsako leto priredijo eno največjih konjskih dirk v Italiji. Nastanili smo se v prijetnem družinskem hotelu in odšli na večerjo.

Naslednji dan nas je zjutraj presenetilo čudovito vreme in napotili smo se v mesto **San Gimignano**, majhno srednjeveško mesto na hribu. Najbolj znano je po svoji srednjeveški arhitekturi in po **najboljšem sladoledu na svetu**. Res je bil odličen. V mestu smo si ogledali **cerkev Collegiata**, srednjeveške **fontane in dvojni stolp** (Torre Salvucci). Tam sem si kupil prvi in edini spominek s tega izleta, CD kitarista, ki je odlično igral skladbe, ki jih je tudi sam napisal.

Pot smo nadaljevali po čudoviti toskanski pokrajini, prepleteni z vinskimi cestami in domačijami, do mesta **Volterra**. Tam smo si ogledali tipično **meščansko hišo** z vsem pohištvom, starim več sto let. **V vinski kleti** smo se okrepčali s hišnimi dobrotami.

V poznem popoldnevu smo prispeli do **Pise**, ki je kljub temu imela veliko občudovalcev znamenitega poševnega stolpa. Hotel sem se povzpeti nanj, vendar je bila vstopnina na osebo kar osemnajst evrov. Zato smo se sprehodili okoli njega in naredili nekaj smešnih fotografij.

Po avtocesti smo zapustili Toskano in se odpeljali do industrijskega mesta **La Spezia**, kjer smo imeli rezervirano prenočišče v manjšem hotelu.

Od tam smo zjutraj odšli z vlakom proti znamenitim **Cinque Terram** oz. petim manjšim obmorskim mestecem, ki so dosegljiva le z vlakom ali terenskim vozilom. Mesta **se zajedajo v zalive Tirenskega morja** in se vzpenjajo po pečinah. Hiše imajo **slikovite barvne fasade**, med njimi se prepletajo ozke uličice z manjšimi trgovinami, gostilnami.

V prijetnem vzdušju se nismo mogli upreti, da ne bi tudi sami sedli na teraso in si privoščili italijanske dobrote. V poznem popoldnevu smo se z vlakom odpravili proti **La Speziji** in z avtom nadaljevali pot domov.

Utrujen ob glasbi z mojega novega CD-ja sem zaspal. Trije dnevi so minili hitro, a lahko rečem, da sem jih slikovito preživel. Videl sem veliko lepega in mislim, da se bom v Toskano **še vrnil**.

Vid Višnjei, 9. a

BUČA

KO SE BUČA ZBUDI,
IZ LONCA NOS POMOLI.
OPAZI, KAJ SE ZUNAJ GODI
IN STEČE NA POT.

NA POTI JO SREČA VELIK NOJ,
KI PADEL JE V GNOJ.
ZGRABI JO V KLJUN,
MALI POŽERUN.

BUČA OD STRAHU POBEGNE DOMU.
TAM PRIČAKA JO PRAŠIČ,
KI DAL BI JO ZA NOVČIČ.

PA HVALA,
DA MAMA ME JE SPET
V LONEC DALA.

Nadja Volk, 3. a

NEKAJ ME JE OSREČILO

V življenju smo lahko večkrat zelo srečni, vendar se zato moramo tudi sami potruditi. Z mano je prav tako. Hodim v sedmi razred in na pretekle dogodke mi ostanejo spomini.

Pred petimi leti sem nekako tečnarila mami, naj mi kupi kužka. Ker je šlo že čez mero, mi je vedno odgovorila, v kolikor bom redno pospravljala sobo, ne bo imela nobenih zadržkov pri nakupu kužka. Od takrat naprej sem bila tiho, saj sobe nikoli nisem morala pospravljati niti izjemoma. Tistega dne pa sem doma začutila nekaj velikega, kar me je priganjalo k pospravljanju. Počutila sem se samostojno. Poleg tega me je motiviral k pospravljanju tudi nakup kužka. In začela sem. Prvo sem pospravila igrače.

KORENJE

KORENJE JE ZRASLO,
KO ZAJEC PRITEČE
IN REČE:
»O, KORENJE,
JAZ PA VES LAČEN,
TO BO ODLIČNO KOSILO.«
KORENČEK PRESTRAŠEN
ZAGLEDA LISICO IN ZAKLIČE:
»PAZI LISICA!«
ZAJČEK SE OBRNE,
A GA LISICA ŽE V GOBCU DRŽI.
MEDTEM KO LISICA GA V GOBCU IMA,
SE KORENČEK ODDAHNE:
»UF, PA LE NISEM POSTAL MALICA ZA ZAJCA.«

Oliver Dobovšek, 3. a

To je še nekako šlo.

Ko pa so na vrsto prišle obleke, pri katerih sem že bila vsa težka in premočena od znoja, se mi ni nič več dalo. Poleg tega pa obleke sploh nisem znala zlagati. A se nisem vdala. Poskusila sem prvo pri hlačah. Najprej sem jih prepognila po dolžini, nato še po širini. Mislila sem, da je pravilno, in hlače pospravila na kup. Na vrsto je prišla majica. Poskusila sem jo zložiti tako kot hlače. In je šlo. Na koncu pa sem zagledala še nogavice. Bila sem že vsa utrujena. Noge in roke skorajda nisem čutila, kot da bi mi odpadle. Nogavice pa sem zložila samo na pol. Ko sem z oblekami končala, mi jih je mami pomagala zložiti v omaro. Izgledala je zadovoljna.

Sedaj mi je ostala samo še postelja. Blazino sem položila na konec postelje ter jo na pol pokrila. Tako! Delo je bilo končano in soba je bila čista. Da sem jo pospravila, sem porabila veliko truda, zato me je mama pohvalila.

Naslednjega dne, ko sva z mamo odšli v trgovino, mi je povedala, da si zaslužim nagrado. Na koncu nakupovanja me je peljala na neznan kraj, ki se je imenoval zavetišče. Ko sva bili v bližini, sem se zelo razveselila, saj sem slišala-glasno lajanje psov. V moji glavi se je mešalo kot na vrtiljaku. Vse moje telo je vzklikalo in skakalo od veselja. Nagrada je bil seveda pes. Tega sem lahko sama izbrala. Bil je labrador. Skupaj z mamo in psom, ki sem ga poimenovala Rex, smo odšli domov.

Od takrat dalje sem vsak teden pospravljala sobo. Naučila pa sem se tudi zlagati majice in hlače. Povrh vsega se mi zdi, da pospravljenje sob le ni tako slabo.

Lea Šparovec, 7. b

DOGODIVŠČINA PETRA PANA

Nekoč pred davnimi časi so živeli trije brati. Najstarejšemu je bilo ime Filip. Bil je počasen in len. Srednji je bil Luka. Ta je bil hiter, a len. Najmlajšemu pa je bilo ime Peter Pan. Bil je hiter, marljiv in najvzornejši med njimi.

Nekega dne so se odločili, da se odpravijo na pohod po deželi Nije. Hodili so čez planine in doline in tekali po obali, dokler jih ni ustavil neznani gospod. Povedal jim je, da se je v bližnjo jamo vselil zmaj želja in Peter je takoj predlagal, da ga obiščejo. Gospod se je strinjal z njim, starejšima bratoma pa ni bilo po godu, zato sta raje ostala na obali. Peter se je že veselil, da bo spoznal zmaja. Ko sta prišla do jame, so se mu začele tresti noge. To je začutil tudi gospod, zato mu je začel vlivati pogum. Vstopila sta v jamo in hodila vedno globlje vanjo. Kmalu sta zaslišala močan glas. Bil je zmaj. Vprašal je, kdo je pred vrati. Odgovorila sta mu in spustil ju je v svoj dom. Najprej si ju je dobro ogledal, nato pa ju je prosil, naj mu povesta svoje želje. Peter se je spomnil, da si želi čarobne škornje. Preden je to izrekel, mu je zmaj prebral misli in mu ponudil sto zlatih skrinjic. Čarobni škornji so se skrivali v eni od tistih skrinjic. Deček se je poskušal zbrati. Izbral je skrinjo s številko devetindevetdeset. Zmaj jo je počasi odprl. V njej so bili navadni škornji. Peter jih je vseeno z veseljem obul. Ko jih je nadel na noge, je naenkrat poletel in škornji so se zableščali. Vendarle so bili čarobni.

Medtem so se na obali dogajale čudne reči. Filip in Luka sta odkrila gusarsko ladjo. Začela sta si jo ogledovati z vseh strani. Skozi okno sta ugledala moško postavo. Obrnila se je k njima. Poskušala sta se skriti, a jima ni uspelo. Gusar je odprl okno in ju vprašal, zakaj se motata okoli njegove ladje. Odgovorila sta, da sta naključno šla mimo in ker take ladje še nista videla, sta si jo želela ogledati. Gusar je za njima ponovil vsako besedo, na koncu pa ju je povabil na čaj. Vstopila sta brez obotavljanja. Sedli so za veliko kuhinjsko mizo in skupaj pili čaj. Gusar je povedal, da mu je ime Bedanec in da so njegov največji strah miši.

Peter in gospod sta se medtem že vrnila in začela po vsej obali iskati Filipa in Luko. Peter ju je kmalu zagledal, kako sta mahala. Z gospodom sta stekla proti njima in vprašala ali je z bratoma vse v redu. Bila sta zelo vzhičena in takoj začela pripovedovati o Bedancu. Gospod ju je kmalu ustavil in jima povedal, da Bedanec ni tak kot mislita. Razložil in povedal jima je resnico o njem in začeli so sestavljati bojni načrt. Ko je bil nared, so po vsej deželi zbrali miši in jih potem spustili na Bedančevo ladjo. Bedanec je zbežal.

Od takrat dalje Filip in Luka vedno vzameta s seboj Petra, saj jima mali bratec prinaša srečo.

Naja Dujič, 5. a

LUBENICA

LUBENICA DEBELUŠKICA

RADA SE SMEJI.

VSAKIČ, KO JO NEKAJ,

NEKDO VPRAŠA,

ONA SE SMEJI.

RADA SVOJE PRIJATELJE NASMEJI.

IN KO NJENI PRIJATELJI NJO NASMEJIJO,

SPET ONA SE SMEJI.

Teodora Narič, 3. a

LUBENICA

LUBENICA JE OKUSNA.

VSI JO JEJO.

LUBENICA JEZI SE,

KER JO JEJO.

Tin Anej Pegan, 3. a

Kaj mi je v šoli všeč? Kaj rad/a počnem?

(Učenci 1. a razreda)

Najbolj všeč mi je pouk. Rada delam naloge. *Asha Kebe*

Všeč mi je odmor in računanje. *Tar Kebe*

Rad se igram z blazinami. V šoli rad berem knjige. *Jan Jurca*

Rada se igram in učim številke in kaj je manjše in večje. *Maja Božinovič*

Rada imam plesne vaje in ob torkih rada ustvarjam. *Analina Špiranec*

Rada ustvarjam, rišem in se igram z blazinami. Rada delam naloge. *Nika Čermelj*

Rad igram nogomet zunaj. Rad gradim hiše iz blazin in zidam iz kock. *Aljaž Mutec*

Rada delam naloge. Naredili smo že cel zvezek. *Neža Valentinčič*

Všeč mi je, da gremo na igrišče. Pa da se učimo v Lili in Bine. *Naja Kalinger*

Rad imam odmor in se igram z Aljažem. Zgradiva si hiško. Na igrišču pa rad tečem. *Gaber Petrin*

Rada se igram na igrišču, slikam in ustvarjam s plastelinom. Tudi skačem rada. *Živka Herič Kuk*

Rad se igram in tudi učim. *Theodor Hirsch*

Da se igramo mi je všeč. Da rišemo pa še, da gremo na igrišče. *Erik Šivic*

Rada se igram, da sem mucka. Pa da rišem. *Julija Blažun*

Rad se igram z blazinami. *Nejc Šuštaršič Kalin*

Rad se igram z Nejcem. Rad imam odmor. Rad imam plesne. *Val Ferenc Stanko*

Vse mi je všeč. *Luka Ham*

Rada gledam knjige. Pa da ustvarjam. *Gaja Hauschild*

Všeč mi je, da rišem in strižem. *Anže Jermol*

Rada rišem in se igram s Saro in Najo. *Zoja Karin Kastrin*

Rad se igram. Rad telovadim. Rad delam naloge. *Niko Lalić*

Rad rišem in se igram. *Lazar Majstorović*

Všeč mi je, ko gremo v telovadnico in ko se učimo in slikamo s čopiči. *Lana Pleskovič*

Všeč mi je, ko delamo v zvezke. Všeč mi je, ko se igramo na igrišču. *Sara Pugelj*

Rada se igram. Imam prijateljici Auroro in Julijo. *Sofia Safronova*

Všeč mi je, da delamo domače naloge. *Aurora Turšič*

Rad se igram. Rad delam naloge. *Robi Čopić*

Všeč mi je, da se učim pisati med odmorom in da zlagam iz blazin. *Oskar Kuder*

PEPELKA V LABIRINTU LIZIK

Nekoč je v Deželi lizik živela princeska po imenu Pepelka. Imela je veliko prijateljev, saj je bila prijazna, dobrosrčna ...

Nekega dne, ko se je zjutraj prebudila, je odšla ven. Zunaj se je znašla v Labirintu lizik. Dolgo časa je hodila po labirintu, nato pa zagledala svetilko. Ta je imela oči, usta in nos. Videti je bila živa in celo premikala se je. Pepelka se je je malo ustrašila. Svetilka ji je povedala, da so v labirintu trije žabci, a le eden od njih pozna pot iz labirinta in urok, s katerim lahko Labirint lizik spremeni nazaj v Deželo lizik.

Pepelka je nadaljevala pot in kmalu srečala prvega žabca. Žabec ji je povedal, da če ga potegne za mezinec, se bo spremenil v princa in ji bo pomagal priti iz labirinta in rešiti Deželo lizik. Pepelka ga je hitro potegnila za mezinec. Žabec se ni spremenil v princa, ampak v volka. Pepelka je zbežala in se skrila za večjo liziko. Tekla je tako hitro, da ji volk ni zmoget slediti.

Kasneje je Pepelka zopet tavalala po Labirintu lizik. Po dolgi hoji je zagledala drugega žabca. Povedal ji je, da če ga potegne za palec, se bo spremenil v princa in ji bo pomagal iz labirinta ter bo rešil Deželo lizik. Od hoje je bila tako izmučena, da se ni obotavljala in je takoj žabca potegnila za palec. Žabec se ni spremenil v princa, ampak v zlobnega čarovnika. Prestrašila se je njegove pojave. Čarovnik je vse lizike začaral v hudobne in jim ukazal, da napadejo Pepelko. Začela je teči in teči in s težavo je zmogla teči dlje časa. Kljub temu je nekako pobegnila zlobnim lizikam in za majhno prijazno, nezačarano liziko zagledala tretjega žabca. Ta ji je rekel, naj ga potegne za kazalec in bo postal princ, jo popeljal iz labirinta in ji pomagal rešiti njeno deželo. Hitro ga je potegnila za kazalec. Iz žabca je zrasel princ. Skupaj sta našla izhod iz Labirinta lizik in poseben kamen. Sedemkrat sta ga zavrtela v levo in sedemkrat v desno stran in labirint se je spremenil nazaj v Deželo lizik.

Pepelka in princ sta bila od takrat najboljša prijatelja, čarovnik in njegov volk pa sta se ob izginotju labirinta spremenila v vilinski prah in nista nikomur več povzročala preglavic.

Neja Raspet, 5. a

PRIJAZNI BEDANEC

Nekoč je živel Bedanec, ki je bil zelo grd, želel pa si je, da bi bilo drugače in bi bil lep.

Nekega dne je odšel k čarovnici. Ko je prišel do najbližje vasi, je hotel nekega mimoidočega vprašati za pot k čarovnici, a je ta zbežal. Bedanec je ugotovil, da se je mimoidoči zelo prestrašil njegove grdote, zato si je še bolj zaželel biti lep. Začel je hoditi zelo počasi in naenkrat je v travi zagledal čarobno palico. Pobral jo je in šel dalje. Na poti je kmalu srečal medveda z zlomljeno tačko in mu jo s paličko zacelil. Medved mu je v zahvalo ponudil svojo pomoč, kadarkoli jo bo potreboval. Le požvižgati je moral. Bedanec je nadaljeval svojo pot in čez čas zagledal velikana, ki ga je hotel napasti. Požvižgal je in prikazal se je medved. Velikan je rekel, da bo medveda premagal z enim samim zamahom, zato je Bedanec s paličko pričaral medvedu veliko moč in ta je velikana z lahkoto premagal. Zdaj je Bedanec lahko mirno nadaljeval pot in končno zagledal čarovnično hišo. Šel je do vrat in potrkal. Vrata mu je odprla stara, grda ženska, oblečena v črna oblačila. Vprašala ga je, kaj bi rad. Povedal ji je, da si želi biti lep, čarovnica pa je odgovorila, da mu naredi napoj za lepoto, če ji prej vrne čarobno paličko. Izročil ji je želeno in čarovnica mu je zmešala napoj. Kar takoj ga je popil.

Naslednje jutro se je Bedanec prebudil v lepotca. Lep, kot je bil sedaj, je tako kmalu našel ženo, ki je bila zelo lepa in kmalu sta dobila devet otrok in vsi srečno živijo še danes, če že niso pomrli.

Matija Budja, 5. a

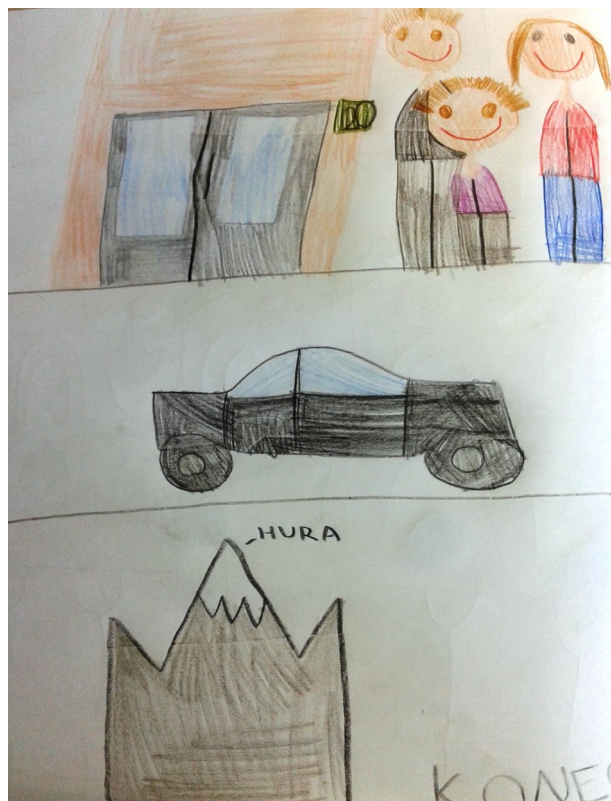
BOŽIČEK IN MAČEK MURI

Za devetimi gorami, sedmimi morji in tremi gozdovi je živel Božiček. Domovanje je imel na Severnem polu, z njim pa je živel tudi pomočnik maček Muri.

Neke noči, ko sta Božiček in maček Muri letela s sanmi, je prišla zlobna čarovnica in jima s čarobno palico odvzela tri jelene. Božiček in Muri sta nenadoma strmoglavila. Pristala sta v belem, lesketajočem se snegu. Do mesta je bila dolga pot in ugotovila sta, da jima do zore sedaj ne bo uspelo razdeliti vseh daril. Božiček je tuhtal, kaj naj storita, Murija pa je medtem zeblo. Ker se Božiček ni domislil ničesar, se je usedel na polomljene sani in gledal v mesec. Nenadoma se je od nekod prikazala miška, ki je opazila žalost na Božičkovem obrazu. Pocukala ga je za rokav in mu rekla, naj gre do jame tam blizu. V jami živi vila, ki mu bo prinesla čudežen predmet. Božiček se je zahvalil miški. Z mačkom sta se nemudoma namenila proti jami. Ko sta prispela, je iz jame stopila vila. Božiček ji je zaupal svojo zgodbo in vila mu je pričarala nove sani in jelene ter polno vrečo daril. Božiček in njegov maček sta bila zelo vesela in srečna. V zameno sta vili podarila majhen dragulj, se poslovila in odletela na delo. Po končanem raznašanju daril sta utrujena odšla domov, kjer sta palčkom povedala o svoji dogodivščini.

Naslednji dan so se otroci celega sveta prebudili v krasno jutro. Čakala so jih darila in bili so zelo srečni. Tudi Božiček in maček Muri sta bila srečna, ko sta gledala presrečne obraze. Spekla sta si piškote in brezskrbno praznovala božič.

Pia Pleško, 5. a

Nika Črmelj, 1. a

POLETJE

Poleti imam rojstni dan,
o kako toplo je na tisti dan.

Takrat ptice žvrgolijo,
si pesmi govorijo,
čivkajo ves dan,
dokler nisi zaspan.

Lara Umek, 6. a

POMLAD

Pomlad prihaja, sonce sije.
Oj, travniki že zelenijo.
Moje rože tam cvetijo.
Lepo k pomladi pristojijo.
A najlepša tam sta
Dva, zvonček in trobentica.

Ema Knez, 6. a

Oscar Kuder, 1. a

Moja pravljica

Sredi vasi je živel oče s tremi sinovi. Oče kmalu ne bo mogel delati opravila na kmetiji, zato se je odločil, da bo svojim sinovom dal nalogo. Tisti, ki bo opravil nalogo, bo dobil njegovo kmetijo.

Najstarejšemu sinu je ime Anže, srednjemu Andraž, najmlajšemu pa Miha. Sinovom je rekel: »Tisti, ki bo nabral več gob, bo dobil kmetijo.«

Anže in Andraž sta Miho izzivala, da bo prepričljivo izgubil. Tudi oče je težko verjel, da bo Miha zmagal.

Zjutraj so se vsi odpravili na pot. Ko so bili skoraj že pri gozdu, se je Anže spomnil, da zdaj gobe ne rastejo več. Miha je šel vseeno pogledat, če je še kakšna ostala. Anže in Andraž pa sta se spomnila, da bi lahko naredila umetne. In rekla sta si, da bosta zagotovo zmagala.

Sredi gozda je srečal starko. Starka je videla, da je slabe volje. Vprašala ga je kaj je narobe. Vse ji je povedal od začetka do konca. »Danes pa imaš srečen dan, ker jaz znam čarati. Pričarala ti bom gobe pod enim pogojem, če mi boš našel čarobno rožo v tem gozdu,« je rekla. Kar takoj je začel iskati. Bil je zelo utrujen ampak je sam sebi rekel, da mora svojim bratoma in očetu pokazati, da je zmožen narediti to nalogo. Iskal jo je in iskal, a je ni našel. Usedel se je na kamen čisto blizu drevesa. Kar naenkrat se je zableščalo. Šel je pogledat in bila je videti kot čarobna roža. Vzel jo je in nesel starki. Bila tako je vesela, da bi kar zakričala. Nato mu je v košaro dala cel kup gob. Zdaj sta bila oba zelo vesela.

Ko so se vsi trije sinovi vrnili domov, je oče že videl, da imata Anže in Andraž več gob. Pokusil je in bile so plastične. Nato je pokusil še Mihove in bile so okusne. Nato jih je vprašal, kje so jih dobili. Anže in Andraž nista mogla lagati, zato sta povedala resnico. Miha pa jim je povedal celo zgodbo. Oče ni mogel verjeti. Tako je bila kmetija Mihina.

Ampak on je bil tako radodaren in prijazen, da jima je dal pol posesti. Tako so bili vsi veseli in zadovoljni.

Taja Petrovič, 6. a

O PSU

To je sosedov pes!
Kdo psa še ne pozna?
Psu največ pomeni kost,
zato psa stisne na potrebo,
če ob psu ni debele kosti!
Torej— previdno s tem psom!

Ana Kerševan, 6. b

O STOLU

Pri mizi stol stoji.
Le v veži ni nobenega stola.
Proti stolu mačka hiti.
Mačka skoči na stol.
O stolu mačka veliko govori.
S stolom se celo igra.

Kaja Trontelj, 6. b

AJDA (oznaka)

Ajda je zelo veselo dekle. Smejali bi se noč in dan. Z njo se vedno nasmejim. Včasih tudi do solz. Marsikaj ji lahko zaupam, saj vem, da me ne bo izdala, jaz pa tudi nje ne bom. Imava precej podobne značaje. Skoraj v vsem se ujemava. Pogovor nama steče kot po maslu.

Pri njej cenim to lastnost, da je vedno točna. Ko se kje dobi-
mo, pride raje nekaj minut prej, kot da bi zamudila. Šolo jemlje resno. Skrbno dela domače naloge in se uči. Svoje uspehe v šoli pa želi še izboljšati.

Je samozavestno dekle, saj sama sprejema svoje odločitve. Rada pomaga ljudem, ki so v stiski. Ima zelo veliko srce. Tudi meni je že priskočila na pomoč, ko sem jo potrebovala. Ko sem bila dlje časa bolna, mi je prinašala zvezke, da sem lahko snov prepisala in bila na tekočem s snovjo. Je precej skromna in ne pričakuje veliko stvari.

Je zelo družabna in rada ima prijatelje, ki so dobrega srca, ki ne lažejo in se radi nasmejijo. Vem, da Ajda nikoli ne laže, zato ji lahko še toliko več zaupam.

Z Ajdo se nikoli ne spreva. Obe misliva, da je to nepotrebno. Če pa že pride do manjšega nesoglasja, se hitro pogovoriva in rešiva to nesmiselnost.

Imam jo zelo rada in vem, da tudi ona mene. Upam, da bova ostali zelo dobri prijateljici tudi po končani osnovni šoli.

Maja Tršar, 9. a

DRUGAČNI NA MOJI POTI

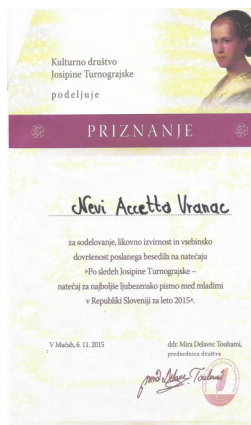
V naši okolici obstajajo drugačni ljudje, ki potrebujejo našo pomoč, podporo in razumevanje. Srečujemo jih vsak dan, le opaziti jih moramo. Drugačni smo lahko po izgledu, rasi, veri, po sposobnostih. Med nami pa so tudi ljudje, ki tega ne morejo videti.

Težko si predstavljam življenje v temi. Slepí ljudje so za marsikaj prikrajšani. Ne vidijo bližnjih, lepote narave, vzhajanja sonca in smeha otrok na šolskem igrišču. Zagotovo pa bolj čutijo, slišijo in drugače zaznavajo okolico. Doslej sem slepe ljudi srečeval le na ulici. Slepemu s palico ali s psom vodnikom sem se zmeraj na ulici umaknil. Tudi na avtobusu sem srečal slepe ljudi, ki sem jim ponudil sedež. Vedno pa sem srečal starejše slepe ljudi. Nikoli pa slepih otrok. Sprašujem se, kje so moji slepi vrstniki. Danes, ko sem starejši, bi na te vrstnike gledal drugače. Mislim, da je tem otrokom zelo težko. Verjetno težje kot starejšim. Ne morem pa si predstavljati, kako hudo je, če oslepiš nenadoma. Veseli me, da imajo slepi svojo pisavo in lahko berejo knjige in članke. Vem tudi, da so slepi odlični športniki. Včasih zasledim članke o dosežkih Alena Kobilice, znanega manekena, ki je oslepel po operaciji tumorja. Ne tekaških prireditvah sem videl, da so slepi tekli na navezi z drugimi tekači, ki so jih spremljali na poti. Ti prizori so ganljivi in vedno požanjejo aplavz publike.

Želim si, da do drugačnih ljudi ne bi imeli predsodkov. V očeh drugih sem tudi jaz lahko drugačen.

Nace Geršak, 8. a

Dve naši osmošolki — Pia Bratož in Neva Accetto Vranac — sta sodelovali na natečaju Po sledih Josipine Turnograjske — natečaj za najboljše ljubezensko pismo med mladimi v Republiki Sloveniji. Med 354 prispelimi pismi sta prejeli posebni priznanji. Na tej strani vam predstavljamo Nevino pismo, malce drugačno Piino pismo o galjotu, ki pa ni bilo na natečaju, pa je na naslednji strani.

Dragi moj,

kar naravnost ti lahko priznam: ko sva se spoznala, si nisem utvarjala, da boš v moji prihodnosti pomemben. Niti sanjalo se mi ni.

Ampak ne misli, da mi takrat ni bilo lepo! Nasprotno! Vsakič, ko si se zasmel, me pogledal ali ogovoril, sem se preprosto morala nasmehniti. Dolgo časa si iskal ključ, ključ mojega srca. Nato pa, ko si že skoraj obupal, si ugotovil, da sploh nikoli ni bilo zaklenjeno.

Ampak čas nama je spolzel skozi prste kot pesek v peščeni uri. In zdaj si odšel.

Povem ti, ko je tvoja senca izginila v daljavi, že v tistem trenutku sem te pogrešala. Vedno bolj. Iz dneva v dan. In to samo zato, ker te imam vsak dan bolj rada.

Preden zaspim, si ti zadnja stvar, ki jo vidim. In ko se zbudim, me v nov dan popelje tvoj nasmeh, čeprav te v resnici ni ob meni. Živiš pa v mojem srcu, mojih mislih ter vseh mojih nasmehih, ki so namenjeni le tebi.

Včasih slonim ob oknu in upam, da te bom zagledala v daljavi, čeprav vem, da te ne bom. Vse lepote gredo mimo mene, saj se niti nežno šelestenje jesenskih listov ter zlati sončni žarki ne morejo primerjati s sojem v tvojih očeh.

Vem, da tudi ti mene pogrešaš. Oba stegujeva roke, a sva predaleč narazen, da bi se najini prsti prepletli. Ampak upam, da bova nekoč dobila novo priložnost. Vsakič, ko ti pošljem SMS-sporočilo, ti s tem povem, da te pogrešam. In ko ti ne pišem, čakam, da me boš pogrešal ti. A tokrat ti pošiljam drugačno sporočilo. Pismo. Ko ga boš dobil, se boš mogoče vprašal, zakaj sem tratila črnilo, papir in svoj čas? Zakaj ti nisem preprosto napisala e-maila? Zato ker ti le črnilo, ki se pretaka po neskončni belini papirja, lahko pričara najbolj skrite kotičke moje ljubezni. Ljubezni do tebe.

Vse besede, vsa moja čustva so izlita na papir. Moja roka je topla ter željna izpovedi švigala prek tega papirja. Ta list odraža vse moje tihe misli in skrivnosti in ves moj trud, namenjen tebi. Tukaj sem skrila svoje srce. Vse svoje ljubezni ne morem ubesediti v treh stavkih, potem pritisniti na tipko, ki ti v sekundi dostavi moje sporočilo. Zato ti zdaj pišem to pismo.

Nekateri pravijo, da se lahko v eno in isto osebo lahko zaljubiš le enkrat, ampak jaz vem, da to ni res. Kajti vsakič, ko te zagledam in se najina pogleda stakneta, se znova zaljubim vate. Na svetu je na milijone ljudi, a moje srce je izbralo tebe! Zato vedi, vedno te bom imela rada!

Samo na en način lahko povem, kako obsežna je moja ljubezen do tebe. Taka je kot vesolje. Neskončna. In nikoli je ne bo konec.

Prosim, ne sprašuj me, zakaj te ljubim! Ljubezen je preprosto ljubezen, ne da se je pojasniti!

Upam, da se bodo najine dlani nekega dne vendarle dotaknile.

Z ljubeznijo,

Tvoja ljubezen na prvi pogled

Ljubljana, 20. 9. 2015

Napisala: Neva Accetto Vranac, 8. b

Oj galebi, beli ptiči, tja na jug mi poletite

Dragi domači!

Že dolgo je od tedaj, ko mi je sol prvič zmočila obleko. Že dolgo je, odkar sem pogoltnil bridko obtožbo. A morate se zavedati, da je bila krivična. Nikoli si ne bi rok umazal s krvjo in kriminalom, nikoli ne bi tako zapustil tebe, ljuba žena, nikoli. Mogoče si me že pozabila, si že vzgojila najin zarod. Mogoče je mama že umrla, v solzah svojih grenkih. A mene še vedno muči tista grozna, drzna misel, da bi se vrnil, vrnil nazaj domov. Ker mogoče to pismo ne bo nikoli prispelo do vas, mi dovolite, da se vsaj izpovem. Tako se je godilo ...

Pred leti, ne spomnim se več kdaj, so me neko noč obdolžili kriminala. Vdrli so v mojo delavnico in mi v roke vrgli obleko, ki jo nosim še zdaj. Ladja je izplula že zarana. Niti posloviti se nisem mogel. Zaprli so nas v podpalubje, brez svetlobe in svežega zraka. Bil sem med samimi lopovi, roparji in morilci. Le en mož mi je bil podoben. Tudi on je bil po krivem obtožen. Imel je veliko povedati o svojem življenju in tako mi ni bilo dolgčas. A je žal že pred leti umrl od naporov. Našli so ga mrtvega in ga nevhvaležno vrgli v vodo. Še zadnjič sem ga videl, kako se smehlja. A to ni bil njegov tolažilni nasmeh, temveč posmrtni. Tudi mene je zamikal. Bil bi končno prost, prost vseh grozot in svoboden kot ptica. Vedno, ko se zamislim in pomislim na svobodo med veslanjem, sem deležen biča. A bolj kot bič me boli ponos. Iz dneva v dan sem kot galjot manj vreden. In vsak dan kakšen galjot od napora pade mrtev. Kaj hitro ga nadomestijo. Kaj hitro ga pozabijo.

Za malico včasih jemo suh, plesniv kruh z malo vode. Naša prha in kopel pa so pljuski vode, ki zadenejo naše male line za vesla. Obljubljeno nam je bilo vino, a tega nismo okusili že leta. Galeja je zapor. Zapor, na katerega sem uklenjen in prikovan.

Saj bi si želel svobode in pravega življenja, a po tem, kar sem prestal, je to nemogoče. Nemogoče je hrepeneti in koprneti po nečem, kar ti je bilo vzeto. Nemogoče. Saj bi opisal nova in stara trpljenja, pa se mi zdi, da ne morem. Ne morem več živeti takega življenja. Ne morem. Včasih sem si domišljjal, kako bom ušel in živel veselo. Domišljjal sem si, kako bom prišel nazaj, te objel, vzgajal otroke, preuredil delavnico. A zdaj je za to že prepozno. Ti si me pozabila, otroci so že odrasli in delavnica je porušena. Teh črepinj ni več mogoče sestaviti skupaj, niso več skladne. Razletele so se in zaprašile. Tako kot moje srce. In če bi lahko še zadnjič uzrl galeba v letu, rumeno sonce in vas, družina, bi svet zapustil srečen. Mogoče se vidimo tam zgoraj, ako ne bom odšel dol.

Ne pozabite me!

Izgubljeni Galjot!

Pia Bratož, 8. b

Oda ali hvalnica je pesem. **Oda** (grško, *pesem, petje*) je žalostinka in slavnostna pesem, ki jo poje pevski zbor.

ODA ALI HVALNICA POSTELJI

O, postelja, preljuba, mehka, moja,
ko poslovim od tebe se vsak dan,
se v mislih vračam vedno k tebi,
želim se skriti vate, a je vse zaman.

Z nikomer nočem te nikdar deliti,
ponoči, ko me strah je, tu si zame,
z odejo se pokrijem in mi je lepo.
Želim si, da še cel dan tako ostane.

Mehka si in topla, nudiš mi zavetje
in zjutraj, ko budilka me predrami,
razmišljam, kdaj spet se k tebi podam.
O, postelja moja, taka za vedno ostani.

Kristina Hrast, 8. b

ODA TELEFONU

Ah, prelep si ti moj pametni telefon!

Ah, kako bi jaz brez tebe?

Zgodaj nežno me zbudiš
in v šolo me pospremiš zgodaj.

V šolski omarici strpno čakaš,
čakaš, da šolski zvonec oznani
pouka konec.

Stoji, stoji za vogalom detektiv.

Detektiv prisluškuje, te po šoli
išče in komaj čaka, da problem
razišče.

Ravnateljica mamu poklicala bo,
telefon v pisarno svojo skrila bo.

Zakaj ste sinu vzeli telefon?

Popoldne uničili ste mu, zakaj?

Telefon je sinu kot bonbon.

Nace Geršak, 8. a

ODA ŽOGI

Kako si hitra, lepa žoga,
ko z močjo po zraku drviš.

Nikoli mi ne padi iz rok
in nikoli ne zavij postrani.

Ko s svojim lepim lokom
v obroč hitiš,

v njega elegantno priletiš,
in s svojim krasnim zvokom,
trenerja pomiriš.

Odbij, odbij se od tal natančno,
ko te vodimo na drugo stran.

In ko izvajamo te, le poglej,
Kje je naš in ne nasprotnikov
"play".

Ko bi vedno padla v koš,
ko bi vedno te ujela,

a to je seveda težko-
saj igrati košarke ni lahko.

Nasprotniku pa bodi težka,
težka kot jekleno sidro,
za nas ni dobro, da te on drži
in k svojemu košu drvi.

In takrat se spomni, draga žoga!
Prileti k meni elegantno.

Podala te bom igralki drugi
in naša zmaga bo po tvoji zaslugi.

Hana Huth Lukšič, 8. a

ODA ČOKOLADI

O, ti čokolada rjava,
ki tako lepo dišiš,
se v ustih sladko mi topiš
in živce moje pomiriš.

Le kako brez tebe
minevali bi dnevi moji,
ne vem, kako se prsti moji
znajdejo v embalaži tvoji.

O, ti čokolada rjava,
ki tako lepo dišiš.

S svojim slastnim, sladkim okusom
dan za dnem mi popestriš.

Rad sem s tabo,
saj deliti nočem te,
če te kdo prinese za darilo,
pa zelo vesel sem te.

O, ti čokolada rjava,
ki tako lepo dišiš.

Jošt Knez, 8. a

ODA ŽIVLJENJU

Čarobno si krasno,
čudodelno, a hkrati špasno.

Mineva hitro, brž ko ne!

Ko dojenček se rodi,

si na vrsti ti.

Dan za dnem,

noč za nočjo,

dojenček večji bo.

Tebi bo sledil,

ti ga boš uril.

Po svetu ga vodil,

modrosti učil.

Čarobno si in krasno,

čudodelno, a hkrati špasno.

Ob žalosti ga boš miril,

ob žalosti ga boš bodril,

bodril danes in jutri,

če bo treba.

Izzive mu delil,

previdnosti učil,

iskrenosti učil.

V odraslost pospremil.

Čarobno si in krasno,

čudodelno, a hkrati špasno.

A kaj ko čas se ti odšteva?

Mineva brž ko ne!

Tvoji dnevi se preštevajo,

ure odštevajo.

Vsaka tvoja minuta,

lahko je kruta.

V vsaki sekundi

se ti lahko kaj zgodi.

Potlej nastradaš ti.

Čarobno si in krasno,

čudodelno, a hkrati špasno.

Malo ljubeče,

malo boleče,

malo, malo skrbeče.

A zdaj se še vrtiš!

Še vedno hodiš lahkih
nog

z mano naokrog.

Zahtevam, da se boriš,

dokler ne zaspiš.

Ti spev si krepak,

ki ceni te vsak.

Ne ugasni luči,

saj potlej mene več ni.

Mana Veljkovič.-Hirsch, 8. a

ODA SANJAM

Sanje moj namišljeni so svet,
v njih je vse tako sladko kot med.

So moje zatišje pred nevihto in

moja krila za polet v nebo.

Lepo je biti vse, kar si zamisliš,

še lepše pa se je zjutraj vesel prebudi-
ti.

Sanjariti je čudovito v neskončnosti.

Včasih pa more me obsedejo —

takrat zamislim si svoj svet

in vse po maslu teče.

Anet Monell Šinkovec, 8. a

Julija

Katja

NATEČAJ ZLATA RIMA

V uredništvu Pr(a)ve besede smo razpisali natečaj za najboljšo pesem. Od prispelih pesmi smo se odločili, da prvo nagrado podelimo naslednjim pesnikom in pesnicam, in sicer Lizi Knez za izjemno pesem o galebu, svobodi in domišljiji. Zala Miklavčič nas je prepričala z verzi o vsakdanjiku, Gabriel Montanič pa z igrivo pesmijo o potepanju. Vsem se zahvaljujemo in jim želimo veliko pesniškega navdiha. Vsi dobijo praktične nagrade v uredništvu šolskega glasila. Čestitke!

DAN

Zjutraj vstanem in se oblečem,

pa skrtačim in počešem.

Zobe umijem in se obujem,

torbo vzamem in odpotujem.

V šolo sem prišla,

za klop sem sedla in poslušala.

Po pouku lačna sem bila,

zato na kosilo sem odšla,

Ko domače naloge bilo je konec,

na malici sem spraznila lonec.

Nato odšla sem sama domov,

kjer kuža rekel hov.

Pesem sem sestavljala,

da med prvimi za Pr(a)vo besedo bi bila.

Upam, da vam moja pesem je všeč,

ker res ni noben hec. **Zala Miklavčič, 4. b**

POLET V NEBO

Ko vidiš galebe, pomisliš na to, da tukaj godi se jim krasno, lepo.

Če videl bi njihovo pravo življenje, si ne bi več mislil, da to je letenje

Prav vsak dan si morajo ribe loviti in če nič ne ujamejo, lačni so. Sitni.

Ko brala sem zgodbo o belem galebu, na misel mi pride, kako je na svetu.

REFREN: *Razpri svoja krila, poleti v nebo, pomisli, kako je leteti lepo.*

Ujame naj veter prav vsak naš sanjač, zasanjajte se kakor Ralf razbijač.

Zdaj čakajo te pustolovščine nove, naj z vetrom zajadrajmo misli vse tvoje.

Težave kar pusti nesrečne doma, ker veter odpihniti žalosti zna.

Zajadrajmo z vetrom, leteli bi radi, četudi potem ne bi bili več mladi, saj želja vsaka, ki je po letenju, zbudi v nas občutek, da kljubujemo trenju.

REFREN: *Razpri svoja krila, poleti v nebo, pomisli, kako je leteti lepo.*

Zdaj vemo prav vsi, kaj še čaka nas, le pustite doma svoje brate sestre?

Le kaj bi čakali naš cel ljubi dan, vzemimo s seboj svoje pesmi iz sanj.

Ne vemo, kdo sanja o zmajih, princeskah in niti kdo sanja o vijugastih cestah.

V vsakem primeru pa pesem je to, da človek izraža vse misli sladko.

REFREN: *Razpri svoja krila, poleti v nebo, pomisli, kako je leteti lepo.*

Liza Knez 5. b

POTEP

Kura vzame uro
in se odpravi na potep.

Na potepu sreča medveda,
ki ga išče njena soseda.

Kmalu pride do stare koč,
kjer živi njen stari oče.

Oče se pa razjezi
in razbije ure tri.
Potlej glasno razglasi,
da se kmalu poroči.

Gabriel Montanič, 3. b

Ela Razpet

ROMEO IN JULIJA

Z Julijo sva bila na začetku samo prijatelja, a potem sem se zaljubil vanjo. Izvedel sem, da je Capuletova, a zaradi sovraštva med najinimi družinama si nisem dovolil, da bi izvedela, da sem Montegov. Kmalu se je tudi ona zaljubila vame, a ko je izvedela, da sem Montegov, me ni zasovražila. Dobivala sva se tako, da naju ni nihče videl in po treh mesecih najinega odnosa, sva se imela namen poročiti in zbežati od tod. Poročila sva se in zbežala v Mantuo.

A naj vam pojasnim, kako se je vse začelo!!!

Julijo sem spoznal, ko sem se prešolal na novo šolo. Na začetku so me vsi sovražili in sem sedel v prvi klopi, saj so me iz zadnje klopi izrinili. Pri kemiji sem sedel zraven nje, kmalu sem jo začel spoznavati in iz dneva v dan mi je bila bolj všeč.

Vsi so govorili o neki spletni strani, imenovani Facebook. Odločil sem se, da se tudi jaz registriram in dobim Facebookov profil, da bi tako lahko dodajal prijatelje in sorodnike. Ko sem nekega dne prišel domov, sem se odločil, da dodam na profil tudi Julijo.

Naslednji dan me je že sprejela za prijatelja. Jutro po tem sem jo v šoli nagovoril, če bi odšla z mano v kino. Privolila je in po šoli sva se odpravila v kino. Po filmu sem jo pospremil do doma in takrat me je poljubila. Bilo je nepredstavljivo in čarobno. Rekla je, da sedaj hodiva in da se vidiva jutri v šoli. Prišel sem domov in bil presrečen, saj si nikoli ne bi mislil, da me bo Julija poljubila. Šel sem na Facebookov profil in opazil, da je Julija zraven imena dodala še priimek Capulet. Takrat se mi je srce za trenutek zaustavilo, ko sem se zjutraj zbudil, nisem vedel kaj naj, zato sem si rekel, da bom tiho.

Naslednje jutro sem odšel v šolo in se usedel v klop. Ob Juliji sem se počutil malo drugače kot po navadi, ko sem bil ob njej. Skrbelo me je, da ne bi izvedela, da sem Montegov. Pretvarjal sem se, da je vse v najlepšem redu. Po šoli sem odšel domov in bil v svoji sobi, ko je kar naenkrat zazvonil zvonec. Julija me je prišla obiskat in tako je izvedela, da sem Montegov. Zvečer sem se z njo pogovarjal po Facebooku. Rekla mi je, da je še vedno zelo zaljubljena vame, takrat sem jo vprašal, če bi se poročila z menoj. Privolila je, a sem ji rekel, da bova pred poroko morala zbežati. Predlagal sem, da v mesto Mantuo in tako je bilo vse dogovorjeno.

V šoli sva se samo še dogovorila, kdaj bova zbežala. Julija je rekla: »Ob naslednji polni luni bova zbežala v mesto Mantuo in se tam poročila.« Minevale so sekunde, ure, dnevi, tedni in končno je prišla polna luna. Ponoči sem se odpravil do Julije, toda pred tem sem staršem napisal pismo, da bom z Julijo odšel in se z njo poročil. Potem pa sva se odpravila na letalo.

Priletela sva v mesto približno ob sedmi uri zjutraj. Spremenila sva si identiteti in se legalno poročila. Oba sva se zaposlila in si čez nekaj mesecev izven mesta kupila hišo. Bila sva srečna in noro zaljubljena.

Mark Omahen, 9. a

BAJKA O ČRNI MAČKI

V starih časih so si ob ognju v zimskih večerih pripovedovali zgodbe. Nekega večera pa je deklica Polona čez okno zagledala črno mačko in jo spodila stran. Oče ji je povedal, da črne mačke prinašajo nesrečo, zato jih moraš pustiti na miru. Nato pa je začel pripovedovati zgodbo.

Nekega dne se je Polonin oče odpravil k sorodnikom v Ameriko. Na vlaku je srečal gospoda, ki je sedel zraven njega. Gospod mu je povedal o njegovem prekletstvu zaradi črne mačke. Gospod z imenom Janez je na tržnici prodajal ribe, nakar je prišla črna mačka. Bila je videti zelo lačna, ampak Janez ji ni dal nič za jesti, nasprotno, še spodil in brcnil jo je stran, zato ga je ta zaklela na sedem let nesreče. In res, mačkine besede so se uresničile. Vse, kar je Janez prijel, mu je padlo iz rok, vse, kar je hotel narediti, se je ponesrečilo, zato se je odločil, da pojde k črni mački in jo prosi, da ga odreši prekletstva. Mačka pa mu je povedala, da bi ji takrat ponudil samo eno ribo in živel bi običajno življenje, zato mu je postavila nalogo, da ko bo videl črno mačko, ji mora dati jesti, to pa mora početi sedem dni. In Janez ni imel izbire, zato se je odločil, da bo to naredil. A teh sedem dni ni videl nobene črne mačke, osmi dan pa je ena le prišla. Ampak, ker je sedem dni že poteklo, je Janez mačko ponovno spodil, ta pa ga je ponovno uročila. Tokrat pa mu mačka ni prizanesla, zato je bil spet zaklet za sedem let.

Polona od takrat naprej ni spodila nobene mačke več, ker jo je ta prigoda z Janezom izučila.

Manca Kavčič, 7. b

Maša

PREBESEDIMO BESEDE

Vsi otroci na svetu vedo,
kje njihovo mesto je to,
zato zelo otročji so.

Radi bombone jedo, čokolade, banane,
to je njihovo zlato.

Vedo, da banane so zdrave,
a če jih damo v čokolade —
glej čudež nastane!

Čokolada nastane BANAKOLADA.

Ko BANAKOLADE zmanjka,
na vrsti je bombon.

Bombon je dolgočasen,
zato dodamo makaron.

Zmešamo ga skupaj s kančkom domišljije
in nastane BOBOKARON.

Otroci siti so zelo,
njihovi želodčki pa prav tako,
zato pokličejo svoje prijatelje
in skupaj navalijo vse.

Tako otroci svojo mladost preživijo
in v sladkih sanjah se valijo.

Iza Križaj in Hanna Muhić, 7. b

Kotiček za tuji jezik

A BIG MEDAL FOR A BIG DAY

Even though important events that shape us as a person happen daily, a certain event that occurred a few years ago lays deep in my heart, so I decided to describe it.

The event is tightly connected with swimming, which I trained for four years. However I never competed and I was extremely surprised when one day my trainer applied me to a competition. I did not take it too seriously or prepare much because I thought I had no chance of winning. But when the day came I was nervous and I still remember waiting to get called in a line with trembling legs and regret written on my face. If I had trained harder and be more dedicated, I would have been much more confident. Finally, I got called and with shaky legs I moved to the third lane, the position I was given to. "On your marks! Get set! Go!" the judge shouted and eight competitors, including me jumped in the water. From that point forward everything happened in a blur, I swam as fast as I could, only focused on the finish 100m away from me.

Later I found out my time was very good but I was still beyond surprised when they announced I came second out of all thirty-eight participants. I got a big medal and until today, I still am proud of my achievement in my first competition.

Ana Mulej, 9. b

ZLATA SESTAVLJANKA

strah v očeh

Nekega dne sem našla v zelo zaprašeni omari v najbolj skriteму kotičku našega podstrešja zlato sestavljanke.

Bila je raztreščena, zato sem dolge ure preživela na podstrešju, da sem jo sploh sestavila. Naposled mi je le uspelo in prikazala se je slika, na kateri je bila ženska z otrokom. Mislim, da je bila zelo mlada mamica. Ličila se je in se gledala v ogledalu. V njem so se videle njene nebeško modre oči in zlata ogrlica. Vendar ni bila sama... Za njo je stal moški, ki je imel eno oko povsem krvavo in čeljust povešeno kot stare mame, ki imajo že veliko gub. Čudno se mi je zdelo, da ga ženska ne opazi, saj je gledala v ogledalo in jasno se je videl njegov grdi obraz. Za trenutek sem pogledala stran, ker me je zanimalo, kaj je zašumelo v ozadju. Šla sem pogledat in videla našega črnega mucka, ki je enkrat že doživel prometno nesrečo, ko ga je povozil neki zblazneli voznik. Do zdaj se je že dokaj pozdravil, vendar je na levo tačko rahlo šepal. Pobožala sem ga za ušesi in mu prigovarjala, naj gre stran, ker imam jaz drugo delo. Potem pa se je začel nenavadno vesti. Ugriznil me je v nogo, da sem zacvilila. Stekla sem proč in si mislila, da je znorel in da ga bo že minilo. Spet sem pogledala na sestavljanke, medtem pa mi je kapljica krvi kapnila nanjo. Ustrašila sem se, ko se je slika začela premikati. Spremenilo se je dogajanje na sliki. Moški je pograbil otroka in zbežal, gospa pa ga ni opazila. Zakričala sem, naj gre za njim in res je šla... Vendar je zaradi nepazljivosti padla po stopnicah. Kar hudo mi je bilo, ko sem zaslišala reševalce, saj sem takoj pomislila, da je mrtva. In res je bila. Ulile so se mi solze. Ko sem prišla s podstrešja, me je najprej mama vprašala, kaj je bilo in zakaj sem objokana. Odgovorila sem, da se počutim tako prazno. Kakor da bi del moje duše umrl. Povedala sem ji, kaj se je zgodilo in postajala je vse bolj blede. Povedala mi je, da sta šla z očetom nekoč še pred mojim rojstvom v zabavišni park in tam obiskala vedeževalko, ki jima je povedala, da ko bom našla zlato sestavljanke in ko bo nanjo kapnila moja kri, bom na svet priklicala zle duhove. Meni za to ne bo mar, a bom vse življenje zagrenjena... In to se je res zgodilo. Zdaj, preden grem v šolo, slišim nekoga, ki mi prigovarja, naj počnem slabe stvari. Vse to se ponavlja čez ves dan in jaz sem vedno bolj nesrečna. Upam, da bo prekletstvo minilo, ko bom dobila otroka in me bodo zli duhovi nehali nagovarjati, naj naredim nekaj, kar se ne da popraviti ... Sestavljanke pa je mama zažgala, ampak kmalu po tem je izginila.

Tija Furlan, 8. b

OPROSTI MI, MOJA LJUBKA EVRIDIKA

Sem Orfej, najbolj znan pevec v celi Grčiji. Glasba mi je pomenila največ na svetu, dokler ni glasbe tega mesta ukradlo najbolj ljubko bitje na tem planetu, Evridika. Takoj, ko sem jo zagledal, se je v mojem srcu nekaj premaknilo. Bil sem tako rekoč zatrapan vanjo. Bila je najlepše, kar se mi je kdaj zgodilo v življenju, še lepše, kot vse nagrade, ki sem jih osvojil. Takoj sem odhitel do nje in jo začel osvajati. Opazil sem, da sem tudi jaz njej všeč. Minilo je par tednov in odločil sem se, da jo bom zasnuvil. Kupil sem lovorjev prstan in jo še isti dan zasnuvil. Rekla je ja in bil sem najbolj srečen človek na svetu. Že naslednji dan sva se poročila. Imeli smo tako veliko svatbo, kot je svet še ni videl. Bilo je prekrasno. Nekaj dni po svatbi se je Evridika pogovarjala s prijateljicami. Ni bila pozorna, da se je po travi plazila zelo strupena kača. Evridika je po nesreči kači prekrizala pot, kača pa jo je pičila v nogo. Evridika se je po dvajsetih sekundah blede zgrudila na tla. Ni ji bilo več pomoči. Sprva so mi prikrivali, kje je Evridika, potem pa sem jih tako zelo prosil, da mi je bilo na koncu žal. Počutil sem se, kot bi mi nekdo nož zabodel v srce, le da srca ni bilo. Bila je velika črna praznina.

Minevali so dnevi, tedni, meseci in jaz še vedno nisem prebolel izgube. Kar naprej sem jokal. Moja žalost je vplivala tudi na mojo glasbo, moje pesmi. Pel in igral sem samo še otožne pesmi. Nekega dne pa me je imela moja mama že vrh glave, zato se je odločila, da mi pomaga. Spomnila se je, da bi šel lahko jaz iskat Evridiko v podzemlje. Bil sem za. Potoval sem sedem dni in sedem noči, da sem končno prispel do vhoda v podzemlje, mesto mrtvih. Tam je bila skala, odvalil sem jo in vstopil v hladno območje. Stopal sem po stopnicah in zagledal reko. Njen tok je bil močan, bila je sive, skoraj črne barve. Po njej je peljal čoln, v katerem je sedel duh, podoben okostnjaku. Ime mu je bilo Haron. Njegova naloga je bila prevažanje duš z ene strani reke na drugo. Haron se je najprej obotavljal in me ni hotel peljati čez. Potem pa sem mu ponudil dva lovorjeva lista in jih je sprejel ter me peljal čez reko.

Hodil sem po temačnih hodnikih in meglenih rovih. Končno sem prišel do svetle, pozlačene dvorane, kjer sta bila dva prestola. Na enem je sedela Persefona, ki je bila kraljica podzemlja in je pol leta preživela pod zemljo, drugo polovico pa na površju. Na drugem prestolu je sedel Had, poglavar podzemlja. Imel je mogočno palico z rezilom na koncu. Bil je podoben smrti. Ko sta me videla, sta bila zelo začudena, saj še noben živ človek ni vstopil v podzemlje, razen Persefone. Zaigral sem jima pesem, ki sem jo med potjo zložil skupaj. Govorila je o moji bolečini, žalosti in trpljenju ob izgubi Evridike. Ko sem igral, je celo podzemlje prisluhnilo moji bolečini in ko sem končal, sem opazil majhno solzo v kraljevih in kraljičinih očeh. Obljubila sta mi, da se bo Evridika vrnila med žive, vendar pod enim pogojem. Med hojo na površje se ne smem ozreti nazaj.

Sprva sem mislil, da je to zelo lahka naloga. Tako ali tako nisem hotel gledati obrazov duš, ki mi zavidajo, da sem živ. Nato pa je kralj rekel, da bo Evridika vas čas hodila za mano. Zelo sem se razveselil, da bo Evridika rešena. Poslovili smo se in odpravil sem se proti izhodu. Vso pot so me preganjala vprašanja. Kaj, če je ni za mano? Kaj če sta se kralj in kraljica zlagala? Ali še diha? Bil sem radoveden in hkrati zaskrbljen. Prišel sem do reke, ko sem pozabil na dogovor in se ozrl. Videl sem Evridiko z rožicami v rokah, bledim obrazom, ki je počasi izginjala. Hotel sem se je dotakniti, a je zbledela. Tisti trenutek sem padel na kolena in začel jokati, saj je to bila moja zadnja in edina priložnost, da jo rešim. Zavedal sem se, da je ne bom več dobil nazaj.

Odšel sem na površje in potoval sedem dni in sedem noči v žalosti. Ko sem prišel domov, so me vsi z veseljem spraševali: »Kje je Evridika?« Takoj, ko so omenili njeno ime, sem planil v jok. Čez par dni sem poskusil spet priti čez reko, ampak mi Haron ni več dovolil. Minilo je že nekaj let od takrat. Spremenil sem se, ni mi več do življenja. Moje življenje je polno joka, žalosti in praznine v srcu. Počasi pozabljam, kako je Evridika izgledala, ampak moje srce je ne bo nikoli pozabilo.

Kristina Hrast, 8. b

Kviz za učence od prvega do četrtega razreda.

Obkroži črko pred pravilnim odgovorom in ko jih prebereš po vrsti, dobiš geslo. Med učenci, ki bodo pravilno rešili kviz, bomo izžrebali nekaj nagrajencev. Pravilne rešitve prinesite na listku z imenom in priimkom v uredništvo našega časopisa.

KVIZ

1. Kdo od naštetih ne igra v animiranem filmu Ledeno kraljestvo?

- I Elsa
- N Ana
- Z Jelenček Krištof
- B Olaf

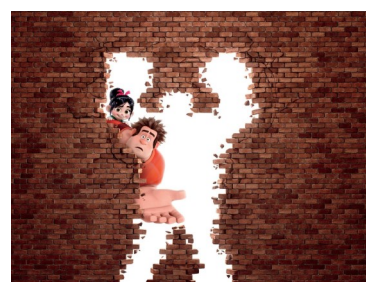
2. Kateri trije minioni so glavni junaki filma?

- A Bob, Stuart, Kevin
- R Bor, Stuart, Kelvin
- N Kelvin, Bor, Stuart
- B Kevin, Bob, Steven

Sestavili: Mana Veljkovič
Hirsch, Larisa Čosić in
Tanaja Petrović, 8. a

3. Kakšno nalogo je imel Razbijač Ralph?

- A Razbiti avtomobile
- M Razbiti bolnišnico
- F Razbiti računalnik
- O Razbiti hišo

4. Kateri sta glavni vlogi v filmu Veličastnih 6 ?

- T 13-letni deček Hiro in njegov robot Baymax
- Z 10-letni deček Hiro in njegov robot Baymax
- N 13-letni deček Baymax in njegov robot Hiro
- L 13-letni deček Hiro in njegov pes Baymax

5. Kdo dela družbo Asterixu v filmu (Domovanje bogov)?

- O Edix
- R Obelix
- J Fenix
- F Julij Cezar

6. Kako so poimenovali naš planet junaki filma Pobeg s planeta Zemlje?

- Č Planet svetlobe
- S Modri planet
- O Planet teme
- R Planet pogube

7. Kakšen je cilj palčkov v animaciji Sedmi palček?

- T Sodelovati z zlobno kraljico
- K Rešiti kuhinjskega pomočnika iz Dellamortinega ujetništva
- M Zastrupiti Sneguljčico
- Z Dobiti oblast nad deželo

8. Kam se odpravi Jon in njegova čreda v filmu Bacek Jon?

- O V trgovino
- I Na Luno
- A V vas
- E V velemesto

Viri: <https://www.cineplexx.si/>

GESLO: FILMI

Kviz za starejše učence

Geslo kviza zapišite na listek skupaj s svojim imenom in priimkom ter list oddajte uredništvu Pr(a)ve besede. Iz pravih rešitev bomo izžrebali nagrajenca. Veliko zabave in uspeha ob reševanju!

1. Kaj so inteligentne barve?

- V barve, ki ti naredijo domačo nalogo
- C barve, ki imajo IQ večji od 140
- J zelo pametne ženske, ki so oblečene v živopisna oblačila
- Z barve, ki se spreminjajo zaradi vplivov okolice

2. Katero je Zoellino resnično ime?

- O Zoey Sugg
- A Zoe Sugg
- L Penny Porter
- M Ellie Smith

Sestavili: Vesna Vrhovnik in Urša Mati Djuraki

ZELO SEM PAMETNA
MOJ IQ JE 504.

3. Katera od naštetih plesnih skupin je nastopila na Evroviziji?

- R Lord of the Dance
- S Kazina Ljubljana
- B Riverdance
- F Euro Dancers

4. Kaj pomeni NBA?

- E National Basketball Asociacion
- Č Nočem brazilskih ananasov
- T Natural Baseball Academy
- Y Nacionalna balinarska agencija

5. Zakaj je voda na Marsu pri -23°C še vedno tekoča?

- S Ker vsebuje perkloratove soli
- B Ker -23°C na Marsu pomeni +23°C na Zemlji
- A Ker to ni voda, kakršno poznamo na Zemlji
- D Ni tekoča

6. Kdo je bil najmlajši igralec v Dream teamu leta 1992?

- Ž Larry Bird
- S Žiga Ferjančič
- G Goran Dragič
- E Christian Laettner

7. Kolikšno najemnino plačujejo prebivalci stanovanjskega kompleksa Fuggerei v Augsburgu?

- A 1 rentski gulden
- D 0,88 EUR
- P 0,88 centa
- Š 88 EUR

8. Katera reka teče skozi Firence?

- O Arno
- K Amur
- I Amazonka
- J Ebro

GESLO: _____

FIKRETA MARKOVIĆ

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?):

Več dogodkov. Npr. ko smo se pri italijanščini učili o človeškem telesu in je učiteljica vprašala, kaj pomeni le orecchie, sem jaz takoj ustrelila »uši«. Vsi so se smejali, jaz pa nisem vedela da sem nepravilno rekla (morala bi reči ušesa). Učiteljica, ki je vedela, da sem zamešala srbohrvaščino in slovenščino, je takoj razumela, za kaj gre. Meni seveda ni bilo nič jasno, dokler mi ni prijazno pojasnila.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?):

Berem knjige, gledam filme, hodim v naravo in hribe (zdaj že nižje), poleti plavam...

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživete?):

Pohan piščanec, cvrti lignji, krompir na vse načine...

NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ?

Rojstvo Venere (pripoveduje o usodi ženske v času renesanse).

Papežinja Ivana (ker sem se veliko naučila o zgod. obdobju in razmerah v cerkvi).

Tisoč veličastnih sonc in tek za znanjem (opisuje usodo žensk in razmere v Afganistanu –čas talibanov) in še in še ...

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?

Rada gledam zgodovinske filme (Jane Austin), Doktor Živago, Pogumno srce, Patriot ... Rada gledam tudi življenjske filme, ne maram fantastike in grozljivk.

NAJLJUBŠA PESEM: Različni evergrini, dalmatinske klape ...

STRAH (Česa vas je strah?): Višine – oz. prepadnosti.

VREDNOTE(Kaj najbolj cenite pri ljudeh?):

iskrenost, pozitiven odnos do drugih (upoštevanje in spoštovanje), empatičnost in prijaznost ...

MANU ZNANO O ZNANIH

ANDREJA PAGON

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?)

Najbolj so mi v spominu ostali dogodki, ki so se zgodili med odmori, pri druženju s sošolci in tisti dogodki, ki so povezani z našimi šalami na račun učiteljev.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?):

Berem, planinarim, vrtnarim.

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživete?):

V vsaki — kar se tudi vidi. 😊

NAJLJUBŠA KNJIGA: *Ernest Hemingway: Komu zvoní.*

Ker govori o zelo različnih ljudeh, ki trčijo skupaj, in o njihovem sobivanju, čustvih v težkem obdobju vojne.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?

Kaznilnica odrešitve, ker me kljub večkratnem gledanju še vedno preseneti.

NAJLJUBŠA PESEM: Katerakoli od Brucea Springsteena npr. Brilliant Disguise.

STRAH (Česa vas je strah?): Da bi se kaj hudega zgodilo mojim najbližjim.

VREDNOTE(Kaj najbolj cenite pri ljudeh?): Odkritost in poštenost.

BOJAN MARIČIČ

DOGODEK: S sošolcem sva v 7. razredu imela govorni nastop o NBA košarki. V šolo sva prinesla obroč brez table in žogo. Po uspešno končanem nastopu — dobila sva seveda pet-sva med rekreativnim odmorom v učilnici fizike snela plakate s fizikalnimi zakoni in obesila obroč, razmaknila mize in juhej, tekma se je začela. A žal je prišel ravnatelj, ki naju je, čeprav je veliki ljubitelj te igre, tako nadrl, da mi še zdaj zveni v ušesu.

PROSTI ČAS: Vrtnarim, berem knjige, preživljam ga v naravi; strastveno spremljam nogomet — obiskujem tudi tekme Serie A. Rad spoznavam nove skupine na koncertih.

NAJLJUBŠA JED: Pašta na sto načinov.

NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ?: Paul Guimard: Ulica v Parizu (original Rue du Havre), ker govori o prodajalcu srečk na postaji Saint Lazare, ki opazuje potnike in je globoko prepričan, da bi se lahko Francois, ki prihaja z vlakom ob 8.44 in Catherine, ki se pojavlja vsak dan ob 8.55, lahko v življenju odlično razumela. A vmes je usodnih 11 minut! Knjiga o odtujenosti, času in predvsem ljubezni.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?: Andrej Tarkovski — Stalker. Ker nam prikaže, kaj je vera in ljubezen.

NAJLJUBŠA PESEM: Recimo Đorđe Balašević: Priča o Vasi Ladačkom; drugače pa rock (Bob Dylan, Jimi Hendrix, Azra, Majke).

STRAH: Nekdo je izjavil: »Strah me je, da me ne bo ničesar strah.«

VREDNOTE: poštenost, iskrenost, zvestoba

**ALINA
PETROVIČ, 4. A**

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?)

Ko smo šli v šolo v naravi.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?): Plešem jazz balet in se družim z mojo najboljšo prijateljico. Z njo grem v kino, skupaj pleševa in se zabavava.

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživete?): Špageti.

NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ?

Zguba dnevnik. Zaradi tega, ker govori o mladi punici, ki opisuje svoje življenje v dnevniku.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?

Dnevnik nabritega mulca, ker je film zelo dober in v njem igra ena mojih najljubših igralk.

NAJLJUBŠA PESEM: Justin Bieber- Sorry

STRAH (Česa vas je strah?): Višine in preveliko domače naloge.

MANJ ZNANO O ZNANIH

MANJ ZNANO O ZNANIH

**PETRA NOVAK
TROBENTAR**

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?):

V času mojega šolanja mi je ostal v

spominu dogodek iz 1. razreda. Prvi dan pouka je bil, sedela sem sama v klopi in v razred je prišla sošolka, ki se je usedla k meni. Tudi po 45-ih letih sva še vedno najboljši prijateljici.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?):

Poslušam glasbo, berem knjigo, se rada zabavam v dobri družbi.

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživete?):

V vsaki, ki je narejena z ljubeznijo.

Rada jem v dobri družbi.

NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ? Teško se je

odločiti za najboljšo ... Ponovno berem knjigo PSI (katere avtor je sicer neznan), vendar se mi zdi, kot da je berem prvič. Veliko ti da misliti o življenju.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?

Veliko je dobrih filmov. Rada imam filme, ki so narejeni po resničnih dogodkih.

NAJLJUBŠA PESEM: Najljubše so tiste pesmi, ki se te čustveno dotaknejo in na katere se lahko pleše.

STRAH (Česa vas je strah?) Strah je votel, okrog ga pa nič ni.

VREDNOTE (Kaj najbolj cenite pri ljudeh?): Poštenost, iskrenost, ljubezen, nenasilje.

ALJOŠA KORUZA, 6. b

DOGODEK (Kateri dogodek vam je ostal najbolj v spominu v času vašega šolanja?):

Najbolj se spomnim, ko sem prvič dobil omarico v petem razredu.

PROSTI ČAS (Kaj najraje počnete v prostem času?): Najraje igram košarko in igram video igrice ter uporabljam telefon.

NAJLJUBŠA JED (V kateri hrani uživete?): V dobri čokoladi.

NAJLJUBŠA KNJIGA. ZAKAJ?: Hobit. Ker sem gledal vse filme in mi je všeč.

NAJLJUBŠI FILM. ZAKAJ?: Hobit. Ker mi je všeč zgodba o gori Bilbotu.

NAJLJUBŠA PESEM: Nimam najljubše pesmi.

STRAH (Česa vas je strah?): Strah me je slabih ocen.

VREDNOTE (Kaj najbolj cenite pri ljudeh?): Osebnost, razgledanost, značaj.

V šolski jedilnici te iz sodčka za čaj med dežuranjem ogovori zlata ribica? Pove ti, da ti lahko izpolni le eno željo -- in to je, da postaneš minister za šolstvo. Pogoj pa je, da ne ukineš šole. Kakšne spremembe bi uvedel v naše šole? — Dala bi boljši wc papir v stranišča. — Da bi bila šola trikrat na teden, vikend pa bi trajal štiri dni.—Da ne bi bilo ocen. — Da bi lahko imeli telefone med poukom. — Bazeni na vseh šolah. — Zabaviščni park na strehi šol. — Učenci lahko pridejo v šolo, kadar si želijo. — McDonalds v kleti naše šole. — Spalnico v eni izmed učilnic, da se spočijem od spraševanja.

Med tvojim govornim nastopom v razredu zaspijo vsi tvoji sošolci in sošolke, vključno z učiteljico? Kaj boš naredil-a?

Odidem domov. V redovalnico si zapišem oceno 5, mimogrede popravim še nekaj ostalih ocen. Zaspal bi z njimi.

—

Med uro opaziš, da tvojemu sošolcu/sošolki, ki sedi v zadnji klopi, rastejo krila. Kaj boš naredil-a?

Lahko je angel ali demon, angeli imajo bela, demoni pa črna krila. Če je demon, bi ga ubila. —Odprl bi okno in ga spustil ven, da zleti. — Takoj bi ga prosila, da me odnese nekam, kjer ni šole. — Odrezal bi jih in si jih dal sebi, da bi lahko jaz letel. —

Ko zjutraj odkleneš garderobno omarico, v njej zagledaš hrčka? Kaj boš naredil-a?

— Dala bi ga v torbo in upala, da bo prestrašil kakšno učiteljico, da bo pozabila na spraševanje. —Dala bi ga ven, da mi ne bi pojedel telefona. — Doma bi ga uporabil, da bi namesto mene pojedel hrano, ki je ne maram. — Naredila bi mu posteljico in mu dala jesti.

Črna kronika

ZASTOJI NA ŽENSKEM WC-ju

Letos je bilo na OŠ Franceta Bevka na božični večer opaziti gnečo na ženskem WC-ju. Izkazalo se je, da v stranišču tabori Žabji kralj, dekleta pa so tam čakala, katero bo izbral za prince-so.

NA IGRIŠČU SE JE PREBUDIL SPEČI VULKAN

Na zadnji šolski dan, 24. 12. 2015, se je zaradi glasbe, ki so jo pripravili v šolski avli, tako treslo, da se je na igrišču prebudil speči vulkan. Zdaj obstaja nevarnost, da bo vulkan izbruhnil in bo šla naša šola v pogubo.

V zaodrju novoletne prireditve je Čebelica Maja napadla Obelixa. Prišlo je do prave norišnice, Obelix pa je hudo bolan in razočaran, ker v bolnišnici ne strežejo merjascev.

NA ŠOLSKEM VRTU SE JE POJAVILA OGROMNA LUBENICA

Pred mesecem dni smo na šolskem vrtu opazili ogromno lubenico. Vse kaže, da so se v učilnici kemije med vikendi septembra in oktobra zbirali šolski geniji in raziskovalci. Izumili naj bi biološko gnojilo za stročji fižol, očitno pa je prišlo do pomote in izumili so čarobni napoj, s pomočjo katerega iz semena fižola zraste ogromna lubenica. Kako je prišlo do te kemijske reakcije in zakaj so se učenci odločili stročji fižol saditi pozimi, pa se še raziskuje.

POSKUS UGRABITVE!

Ljubljana, 23. 12. 2015

Skrivna banda OŠFB je ob 21. 13 vlomila v šolsko kuhinjo. Njihov namen je bil ugrabiti šolsko kravo Meto, ki opravlja zelo pomembno delo v šolski jedilnici, saj daje vanilijevo mleko. Krava se je branila in jih v trenutku zaprla v pečico, tako da lahko v naslednjih dneh na jedilniku pričakujete ocvrte osmošolce.

Pripravili: Hana in Mana

OČALA OPTIKUS

ANDRAŽ: Ali ste že kdaj pozabili, da pišete test?

ASJA: Ste že kdaj zaspali med učenjem?

ANDRAŽ: Vam kakšno vprašanje povzroča težave?

ASJA: Brez skrbi! Mi imamo rešitev!

ANDRAŽ: Predstavljamo vam očala Optikus.

ASJA: Namenjena so vsem učencem ne glede na starost.

ANDRAŽ: Vse, kar morate narediti, je, da si očala nataknete in svoj pogled usmerite v vprašanje.

ASJA: Zunanja stran očal vprašanje poskenira, notranja pa prikaže odgovor.

ANDRAŽ: Očala prilagajamo vašemu stilu. Na voljo so v vseh barvah in oblikah.

ASJA: Vse to vam nudimo za nizko ceno, 50€.

ANDRAŽ: A to še ni vse! Če pokličete zdaj, vam brezplačno priložimo še ena očala za vašega prijatelja.

ASJA: Očala Optikus. Z malo truda do najboljših ocen.

REKLAME

Oglasi

Pripravila: Petrović

IŠČEM TELESNEGA STRAŽARJA

Najamem telesnega stražarja, ki je usposobljen za varovanje pred nevarnostmi v gozdu. Še posebej bo moral popaziti mene in mojo košaro s potico. Plačo dobi na leto 1 cent. Kdor izpolnjuje pogoje in si želi dobre službe na svežem zraku, naj pokliče na: 0412XXX. **RDEČA KAPICA**

IŠČEM DEKLICO

Iščem malo neumno deklico, ki se sprehaja po gozdu pod imenom Rdeča kapica. Tistega, ki jo najde, čaka bogata nagrada — podarim mu staro babico. Dosegljiv sem na tel.: 111 222 333.

VOLK IZ RDEČE KAPICE

PRODAM OVCO

Prodam eno svojih ovc, saj zbiramo denar za frizerja. Ovca je prelepe bele barve. Dobiš jo na moji kmetiji. **BACEK JON**

NAGRADNO VPRAŠANJE

Zakaj dekleta na sliki letijo?

- A ker so spile preveliko količino red bulla
- B ker so Dedalove potomke
- C ker so vse dobile pravkar odlično oceno pri kemiji
- Č ker vadijo odskok, da bi zabile žogo v koš
- D ker bodo na koncu šolskega leta skočile s padalom z Nebo-tičnika
- E ker so angelska bitja in jim je to vsakdanje
- F drugo: _____

Vaša naloga je, da napišete najbolj izviren razlog, zakaj naša leteča dekleta krilijo z rokami(krili) in nam odgovor prinesete v uredništvo!

Izvirnež bo nagrajen.

ŠOLSKA VEDEŽEVALKA FRANCKA BEVKOVIĆ!

Vaša vprašanja o prihodnosti in težavah, s katerimi se soočate, lahko pošljete na moj e-mail: francka.bevkovic@gmail.com. Vedežujem iz kavne usedline, zelenega jabolka, kart UPS in mojih vsevidnih okroglih očal.

Spoštovana Francka!

Na naši šoli imamo učenci garderobne omarice. Zadnje čase se mi dogajajo nenavadne stvari. Ko sem zadnjič zjutraj odklenila garderobno omarico, sem zagledala vrtnico. Naslednji dan sem jo zopet odprla in v njej je bila vrečka čipsa. Sledili so še knjiga pesmi, cola-cola, ogledalo in vrv. Vsak dan leži v moji omarici drug predmet. Vsak dan jo zaklenem, ključ pa imam samo jaz. Kaj naj bi to pomenilo? A mi lahko pomagaš?

sedmošolka

Draga sedmošolka!

Če prav vidim, so to znaki, da je nekdo zaljubljen vate. Najbrž želiš ugotoviti, kdo to je, zato v omarico nastavi kamero, senzor, prisluškovalnike, alarm, odklepanje na prstni odtis, lahko pa najameš tudi stražarje. Le ti bodo po vsej verjetnosti najboljši, saj takoj opazijo vlomilca.

Spoštovana Francka!

Sošolka mi med poukom neprestano riše in čečka po zvezku, tako da so moji zvezki porisani z neštetimi srčki, smileyji, mačkami sončki itd. Resda lepo riše, ampak počasi mi zmanjkuje prostora za pisanje. Tudi starši so mi zagrozili, da mi ne bodo kupili do konca leta več zvezkov.

devetošolec

Spoštovani devetošolec!

Sošolki reci naj neha ves čas risati po tvojih zvezkih. Če še vedno ne bo nehala ji še ti začni čečkati po zvezkih. V primeru, da postane nasilna in bi ves čas risala, se vpiši na sumoborbo, samoobrambo, judo, karate itd. In najbrž bo vsaj to pomagalo.

Srečno!

Spoštovana Francka!

Imam težave. Učiteljica me ves čas kliče, da pobrišem tablo, na začetku je bilo vse v redu, zdaj pa imam tako hude bolečine v mišicah, da sem šel k fizioterapevtu, a ni pomagalo. Učiteljica pa kar ne odneha. Prosim pomagaj!!!

petošolec

Dragi petošolec!

Mislím, da je najboljšé posvetovanje z učiteljico in zdravnikom. Pritožiš se lahko tudi staršem, ki te bodo sigurno zagovarjali pred učiteljico. Z njo pa se lahko seveda zmeniš, da za brisanje table pokliče nekoga od tvojih sošolcev ali sošolk. Strinjam se, da njeno ravnanje ni pravilno, vseeno pa se mi zdi, da bi si lahko našel boljšega fizioterapevta, ki bi ti znal pomagati tudi pri takšnih težavah.

VICI

Zakaj Blondinka pozimi stoji v kotu sobe?

Ker je tam 90 stopinj.

Dve zrnca peska se sprehajata po puščavi, pa eno zrno pravi:»Ej lej, kolk folka!«

Učitelj Bojan vpraša osmošolko:»Kako se sklanja dedek?«

Do je prednik sesalca?

Metla!

Osmošolka odgovori:»Brez kosmodiska težko!«

OSMEROSMERKA ZA OTROKE

Pripravila: Mana Veljković Hirsch, 8. a

Poiščite 11 vrst sadja. Iz črk, ki ostanejo, dobite geslo, ki je povezano s temo osmerosmerke.

GESLO: _____

	S	H	R	U	Š	K	A
M	J	A	G	O	D	A	Č
A	B	A	N	A	N	A	N
L	S	N	B	V	A	I	A
I	L	A	K	O		V	R
N	I	N	A	K	L	I	A
E	V	A	K	A	D	K	M
J	A	S	I	D		E	O
	M	E	L	O	N	A	P

REBUSI

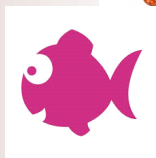
1. druga črka abecede (B)

2.

S prečrtaj rešitev: _____

2. O prečrtaj

B=J rešitev: _____

3. H=L

rešitev: _____

4.

U=A rešitev: _____

Mana, Hana in Urša

ROAST

Nastopajo: Anže, Din, Dan, Žiga, Aleksandar

Dobrodošli na
ROAST 2015!

Ti maš IQ tok nizek,
kot je nizka tempera-
tura pozimi v hiši z
ugasnjenimi radiator-
ji in odprtimi okni.

Kva ta govori?

V Sloveniji imamo zakon, da lahko prvošol-
čki v šolski torbi nosijo največ eno tretjino
svoje teže. Ti si bil tok debel, da si lahko
prinesel malico za celo šolo.

Veste njegova družina se je ves
čas selila, pa jih je Joško zmeraj
našel.